

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُصْطَفَى يَا مُصْطَفَى

فَرِيدِ دُرِّ يَا مُصْطَفَى

دُرِّ سُلْطَانِ مِي يَادِ بَرِي

فَرِيدِ دُرِّ يَا مُصْطَفَى

كُلُّ لَهْفَةٍ مِي يَادِ بَرِي

فَرِيدِ دُرِّ يَا مُصْطَفَى

دُرِّ سُلْطَانِ مِي يَادِ بَرِي

مُصْطَفَى يَا مُصْطَفَى

مُصْطَفَى يَا مُصْطَفَى

اَرَبِّ زَرْه مِي دُرِّ بَرِي

دُرِّ عَشْقِ اَوْرِي دُرِّ اَلَكِي بَرِي

پَرِ سُلْطَانِ مِي دُرِّ نَازِ بَرِي

دُرِّ سُلْطَانِ مِي دُرِّ بَرِي

نَازِ سُلْطَانِ مِي دُرِّ بَرِي

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

چو که در دلی تو کجاست

خود را می بیند

کتابخانه عمومی

زندگی و سیر

کہ نظردی پرمالک پری

کے لئے

利己心

وہاں پہنچ کر ان کے ساتھ

1990

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

47-1117

100-100000

16-52000-14

37

فرنادوس پنا منظم

مؤلفان

مصطفى

張其成

100

100

20

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

در بیان حقایق و اسرار

دینار و دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

دینار دینار دینار

فریاد رس یا مصطفی

یا جلیل القدر یا کرم

فریاد رس یا مصطفی

اللَّهُ الْمُتَعَلِّمَانِ

فریاد رس یا مصطفی

ده رسول پر لوری کوی

فریاد رس یا مصطفی

چراغی که پدید

فریاد رس یا مصطفی

چشمی که شرمینم

فریاد رس یا مصطفی

ایمدهی پیکر عیاد رینه

فریاد رس یا مصطفی

[illegible]

احمد شاه داریل خدیو | قلمی به قلمی به

دی امر زنده داری
احمد شاه داری به قلمی به

عجب نکار کو کوی لاری	خوارا قلم محسوبا
عاشق خوشه کفیا	هر بار به مکاری که
بر عاشق بد و تولا	دایه چیل من غرورده
بیکرم سر به تیغ دلا	فلج تلاری عاشق
دایه و وینی اغلا	کته سر پر بکری راش
واٹل لاجول و لا	دقیهان دی پلا لاری
کری به سیرالایا	کته خلاص شوی لاری
میسر حمله دیکتا	دایه لایه سیران دایه
کریه د هو بتکی تولا	دایه لایه هم پرید
جهان سدا تر آید	کته د هر بتکی تولا لاری

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل

بسم الله الرحمن الرحيم
سبح ربك بحال وخطه لي
جزية خيال وشمع ودرج
انسان نكه چو حضور
خان فنا بقا پاره كه در
اشفاق تل چو كين بوي
چو وصال چو ابراهيم خوي

بسم الله الرحمن الرحيم
رايه غمخسار بل بوي پاره
درد و سوز چو شمع و درج
خان كين كه چو غم بوي
باستغاثه تل ليلا كه در
غم لاله چو غمرايه بوي
دعش و دروي داره و سوي

لا اله الا الله محمد رسول الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

تیر سگ خاک	خاک و سگ خاک
با غله آب شدن ما	با غله آب شدن ما
بارده بن مهمان ما	بارده بن مهمان ما
کریم به قربان جان ما	کریم به قربان جان ما
دادی من به ما مان ما	دادی من به ما مان ما
مات و ی دقت و کاک	مات و ی دقت و کاک
اخلی ز به عنان ما	اخلی ز به عنان ما
زین که شنه کلان	زین که شنه کلان
به که تاب آسمان ما	به که تاب آسمان ما

وایه تل شانه

نکبات ما

لوغزیم دادی و طی و ما	لوغزیم دادی و طی و ما
و اما صحبت دستار گیر و ما	و اما صحبت دستار گیر و ما

К. Ю. Юрченко

ولایہ

١٠٠

عبدالحی کی زندگی

شیخ محمد ادوی ساہوکار علی گڑھ

بی بی شولہ بی بی دھن دے پران متا

پروپاگنڈا میں خاتمہ دو

مجلسه ۱۰۰

مفتوحه به بند کلاه نشین

جلد اول سے تا جلد اول

نفس

ایک چتر چتر چتر چتر چتر
ایک چتر چتر چتر چتر چتر

100

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باری و می دیند و می دهد

وہ آسمان و تہ لایں سی و جا

ماکملہ عبارت نثریہ

نہی

7

کتابخانه

日 1954年 11月 11日

مهر و مهر و مهر و مهر

و بر بدین حد پندارین

و با عشق و سواگری

و در عشق به این عشق

چه نویسد سواد و گری

و معرفت کوه لیان

و منظر تا دیار قارون

مهر و مهر و مهر و مهر

تا به مهر که عشق بیگانه

در این مهر و نکات

سواد و سواگری

معرفت به معرفت

بی نشان به یار و بی

لک و در ترکیه

مهر و مهر و مهر و مهر

دی و رکابله

مهر و مهر و مهر و مهر

مهر و مهر و مهر و مهر

مهر و مهر و مهر و مهر

مهر و مهر و مهر و مهر

چرخ خورشید و ماه	چرخ دلی به دلی پندار
ز لب به به به	خود تیغ بر بکری جگر
خورشید کریم زانده	خون سر بر بوجل کینه ام
مغوی و به محبوس	چرخ سربسته کینه بود
تیر تر جان هم لاجرم	چرخ مینه یاد و له
که عاقبتی است و خا	دلین زمره به می به بکری
دعا عشق و و بی بلا	چه در غم و پلام کینوت
که هم کوی رضا	دارضا به به رضاك

احتمالاً دو واپسرای

ایکار ندی لب لگا

مهر و کبر حال و کون	لازمه به و و و و و
لحم و علف شایه و و	که در و و و و و
ز و و و و و و و	یا و و و و و و و

دیک در ترک بخور موی به جنب	صبر که بخواه و بر کیند
دیده مای سکه غمستانه	زاری
وای خوار دی ولایت کانی آله	که در خور و حکم دیو
چه باد و چه بادا پاهل کین جنب	چه صبا و دل و دانه غله
خوش قریب	که زه زهر و خوشی بدین
به نیایت و شخ و شک	خجری
ترو بولی چار که عدا	نور قاف و سپین مخ بانک
	دکل و ک
	چه دلبر و تمسکای حسن

اشعار و ادب طوطی که چارون

داستانی ملک داعی بیاضیب

ای دوزخ چنگ و بنا	تا وین کوییم خواب
ستاد نه کاسه غرا	چه داهسری او ترکم
نه به شم سینه کاس	کینه ناری کریمه رباب
ناری و دست کاس	چه تلوک و دهم خواب
و آفتاب	به آفتابین زهیریم
داده زهیر و دانه	

پرمکانات و جلیباب	مناقب شیرین محمدی
په کاتہ ی زہ بیتاب	کہ نہ کی وہ تیک کرم
نیایت دہ بیجا	دوہ مخ تہ کاتہ نشی
سر تر بادہ عشق جوڑا	داد زہ و فو طاق چہ
چہ عالم باری الخواب	ہیشہ دہ شخ و شک
جہان درت دغیرا	خلق یے کر یے خراب
دی خود بین لکہ حبیب	دی پا صل خیزدی
تل پا و بنوی غرقا	دعاشق مینہ لہ

شاہ محمد ستا پدین کنز

پر بار خواو بنی سیلا

پہ آشنا بی خراب	نہ خا دل حکباب
سر یکار دی لرباب	میں حس لبون کر بے
چہ حاضر ورنی مآب	دو دین طاقت نشہ

بیالذین اضطرار	عشق و عشق پیوسته
پرنهر اکرنی نانا	بیکانه لکود و کلیه
مینی و سیتی له خراب	یو کو کار د عشق و بخیر
دیار مینه بحساب	خریدن و تاته و ایم
جدای ده لعذاب	و اوصالی آسان چری

و دیدن مستی

تیرے کاندل شارب

ولی بزغ نکرے و باب	نن خماسینه کباب
سینه سوی ده خراب	یو چنک و تراشه ده
موج و هی عشق ندیا	پنا سوت باند بزغ و کن
و عشق مینی کریم	ماچ عشق لید لیند
نوم ری عشق دی اسفل	عشقی به نوم دی و پو
و نه کره مینی ککاب	که دستا باور به نشی

کتاب بیست و یکم از کتاب بیست و یکم

که در این کتاب بیست و یکم

وقت در که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

که در کتاب بیست و یکم

دور پست فرخ آباد	فرخ پور کا کتاب
سراہ دیو کے عذاب	کے عذاب کے لواحق
داد دہی خودہ قضا	محاسب کے عذاب
نمرہ و باسیے لکھا	کہ جن کریمہ لکھا
خریے پر نیوزی کتاب	کک رکابی کتاب
هم خوشبوی ترکلا	پنايت و انتخاب
کلم و و جواب	ستاد حسن کتاب
مینی ویت لکھا	عاشق دی مینہ کیا

دوست لویہ صاحب

د احمد ذرہ کر لیر

بیاد انکرمی و لاوت	د و تم محبیا کلاوت
دایہ نہ لشی و بیارت	خو مند عا ہون نکه
پد مانع نکو دی یارک	جید خیال کوئی دایہ

بیا به ما نغمه صبا	خوشه کبابی که
دیدند و فغان آید	چو به سحر ازلت
خو حیرانیم و غارت	و نهایت قریب یی
و ز کار چری و غل آید	چه محبوب چه سترگوئی
همین کوی و حناست	که دانه به ملائجه
چه محتاج وی مثل	عشق و طارن که شیریند
چه شاکر عید کمالیت	و بلبل بد و بدیه عمر
غافل که و غارت	و سر سترگی بر کل نیی
دادن رفون و سیمتا	ذهب به خر که دین
ولی بیاضی و نالاک	در صفت عالمی سخروی
که ی کوری و پرکارت	پسوند که جهان چری

پس صغیف تنی احوال

خیرانه ستاود را نماند

چند از انکی قیامت	چند از انکی قیامت
بی لبادی لغت	بی لبادی لغت
داده له سکوت	پیران به سلی
ملک بجزای بون	چه خوار ایند کبریا
بیا خارج تصویرت	داده سرور باینست
خرایه له زینت	و آسمان بخیره دوغ
متراده له جهات	و شوق بیری بیری
خوشنوی دی بخت	تل زبون حاکمی کا
واره که له اودت	ز به به چاو بونست
ملک دستانه وود	که ده علم بون نواي
حسن بملکی بی	چراغ له اراده که
له ازله خوش قامت	نه ز پیری و خرابی
کری واره له حکمت	ملک پت حیر بکاوه

دوربین و فکر و فکر

احسان فکر پرینده

خیز به سوی احیاء

خود جن بنیاد است	نه جبهه نام دلرباست
دوربین لوری نیواست	ز بهایان پیدا چو یه
دامتاسم و ایم و جات	یا نه ستا کوثر پروتیم
لاس نه آخند طپات	که هر ورق رقیب و رزنی
ده حیاتم خم بقات	آشنای خرمایات دین
خو خیز نه شم لذات	پا شنای به خبر نشم
خود به نه شم خود مریت	که لحنی خودی تیر شم
که فانی شوم و فوات	معرفت به می روزی نمی
به پرگیری سرده زلیات	آه دیار چین و خیز و ده
عافان کنه انوات	عاشقان عشق زروندی

عاشقان چه بر فانی کم

مغایب که احمد شاه

یاد بر وی می خردات

دانشاده صورت خست	به خلود عنصر پست
عاشقان عشق زونگیا	غافلان کس از سوا
که خلود عنصر واطی	معرفت به کریم بی وقت
کس جهان به دره نوش	که کمی واخلیل درخت
دیهین وایه خندی کر	چه کمان لک سگروت
و غفلت خوین نه مکر	ز به خب و دمی له نت
کره سینه لزنک صاف	ده ناسوت تون خلعت
که سینه دشمنی صیقله	یقین به عین و بی یق
د باطن شترکی بینا کره	به یقین به و کریم کست
خوین بیکری ایچمه	خای به و ن و ایمان خست

نیم یار کوری و مات چه منم چو طایفه مات

چو بخت به سر رسیدم چه دلبر و نیم رخ و لبت

خواجهت ندی نوزده کی چه منظوریم دلربا بک

هفته مانع چو می دزد بود اوس ی و در کمر و لالاک

گلزار شما پلاس دین خبر و نه باده شیلان

چه مردند شما پلاس دی خای بورنگرم چو مات

و رلیب ته واید رایشه مخ د تور کوته و مات

دیار و صلی روزی شیخ ستاد مخ شوق و بابت

حاشا داد بخت دی

چه بن یار کوری و مات

بله می ای خا خنب محبوب باشد ملا پت

خا صورت که نوبی بدامان کتبت

جای ده لعل و رستم دل خا و وزی لالت

کدامان را فریاد چو بخت

زین به نیست چو بخت که سر را بخت

که کوی می غلامی که سر بوی وی نه

بعد از کوی لیان

عراقی دی که جنت

به مخ بیار غله طرثوت سهمناک و آتش عیوش

که به مخ ده سهم کو به زمره و بن ده عیوش

مردیاد پر مسینه کیده تل به شوکری و تیوت

دانداری به عاشق نگر به باری مسینه ده اکثوت

پر چلبه ترا بد هم زمره نو ده جاوش

چه بیل چری پذیرد شنی غر پر تل کوی حله

چو می پرورده کوی

ایمان و کمال و کمال

کمانه یونان و ثلث ای و دوج کیا غیلک

خان بره دی سخته و دی چری قلربی داوژان

هسی و ابلی و خوب کین هف خوب و فی اضاف

به تلاش یی و تعبیر سترکی لاله خرابخانه

احمد شاه قلعه واخله

شوربه ته کوزی طافت

میخ خیز نیم لدله الغیاث هرگون لدله بیدالغیاث

که آشنای و ته کورم پویا ساهاون کا بدمه کوکلغیاث

که فی نفوس الدین مایه ددیکن لیکر ز غلی بوشلغیاث

داو نرو ملک ی وین چیکه بیابه زوریه دز و دضنا

مهریان که قتم و خوری د حسن جلویه و او خلد و خیلغیاث

شاه احمد حسن نویدی جاسلی

انحراد نیاده عاشق و غم ناده

آهن سرعلا حاج	بازار حاج
مکروزی لواج	نور و کریمه کز
دایه هیچ نه محتاج	که سه سال بکین
مین هیچ نشی اخراج	تعلق و زلف و حیس
دعش لاروی کلج	په کوم و نه خن کلام
که سلج و کوی سلج	مین چری پلام و نچ
یاد شامان بایه لتاج	نه پز و نه پز و نه
نخه پز وای له خراج	تجه د حسن قافلیج
خرید کوی دوز و لتاج	حسن راج بر نک جان که

احمد شاه حیرانیم

عشق نکرم بی احتیاج

پنه ناری دی بی رواج	دیلنانه به تاراج
سرافت نکرم له مزاج	نه شوی کله هنر و نفع

دل به سداي حاج	دل به سداي حاج
تخت باييه له راج	تخت باييه له راج
نمر به خلاص نوي ليلج	نمر به خلاص نوي ليلج
خرنگ خلاص يه له خيلج	خرنگ خلاص يه له خيلج
هينج ده رحم نكري حاج	هينج ده رحم نكري حاج
چ خان نشي له علاج	چ خان نشي له علاج

اچا بوم کره خيرا تون

که خلاص وای ستا لالاج

خوله به بات نوي ستاچ	خوله به بات نوي ستاچ
تل تل پنم کر فاري لاج	تل تل پنم کر فاري لاج
ستا لاخوله نشي لبلدان	ستا لاخوله نشي لبلدان
لارمان لادون لاس من لاج	لارمان لادون لاس من لاج
نوا بيناسر کي خلاص کر لاج	نوا بيناسر کي خلاص کر لاج

یمنی باور و سر و خاله	یمنی باور و سر و خاله
کیمی و عاجز و تا کماله	کیمی و عاجز و تا کماله
چهل اصل و بیامویی	چهل اصل و بیامویی

امید و همت و تندر و داخله
نفس شیطان هند و بالیج

تداوس و وایه ارواح	معنی لوزه را غله ارواح
تداوایی لویی	می پیزند از وایه
چته زو و هله خدی	وای خرد خان ته ارواح
چله لاله می تجویز کرے	ده تجویز معنی را غله ارواح
معنی معنی له علم	اظهار و جمال و کن ارواح
که به خان و ته ن کوری	بیل و تلوار و بیامویی ارواح
تد یقین یا اصل و کن	به یقین و اصل یا معنی ارواح

من استیلائی که
معنی است خواج

او در عرش و پادشاه
و ظن و غوازه آن قاج

در عرش یکتا می
ملکوت پرینده از قاج

بروت و تالکنت می
نه بقا پرینده از قاج

هفتاد و یک گزیده
هفتاد و یک گزیده از قاج

عز که در معنی می
که در معنی از قاج

و این استا بخور له از قاج

و این استا بخور له از قاج

هو عشق له فتوح
به راغلی خضار کج

غماستار و عکس
چه دافتره کرده کج

مستقیم میان رقیب
نیفت سنی له ضج

اختیار و بکار دی
دی له اختیار دی

که اختیار می به میان
چند به یاد نمی

دستی این بیت

که می اصل پلاس لای اصل بر اصل می شرح

ش. اسمکده اصل خبر و لظن

دستی تیان بواخل الی صبح

کون بیار غله به شرح خدمت شاه گل خمر

دهانی پان در غمی بی پرواده له کلوخ

که سلام و ترخو که سردی له سپند

که دکل بخیر بخیر بنایت ویرلی کلوخ

عاشقان چی شاکه داتالکی پر سخم

کوپچی بیکان غی معرفت لین دُخ

دایه کبر کبر روی عاشق بوی ملیح

شهاب پیرایه دانی و هنرمندی شرح

ش. اسمکده اصل خبر و لظن

دکان سنج بهر طاعت سنج	بخت پیروزه دکان سنج
دافنر قیاسه له قیاس	بیلای روی سفل مکره
طوطا شکره خویز میاگر	دافنر قیاسه میا به وقا
پرنادان ده دانا گفتار	اناموه دانا خبری بیدکه
دخاش به دودش به لرد	تو معرفت دی راختل
دمن کوهرید بیل کریمه	دتر صفای صفای کریمه
چکمر ببرد چکریمه	عکبره خطینه بغوش

ای شاه - رشتیا خبری مکره

رشتیا خبری بر هر ناکر مکره

که داغلیه دایچود	ش دوزخ و زب کو یاد
دو لوی کبر یاد	دو حال جو بریان کره
اوس دهر چا بکیر یاد	دو جزان به
بختیه حشم یاد	دو دایه بخت

دستامینه پر گنج
چرخه خورشید رضا پر پیک
چرخ دیار بنام و نگرین
پله دیرو عاشرت انو
چرخه داهی بی خرن
حنبل دانش بخان بلا
داهیستی همیشه وه
وجود هستی دون خای نشی
موبد تل بقا لیدله
دأد سرکاه ته پر یکره
له ماموته بقا مهورته
اولی واده یه آخرش
شاه احمد قوسیه

ما پرینسی منهنه
مئل عاد همنو خناده
دغه دود دی لفرهاد
بیانها دلی تنهاده
پر موبد خن پر ووت بلاد
کز جور مهتیا
معرفت ی مئل عاد
لدو وجود چربسته
اوسر کاهه دفراده
د فنا کمال انقاد
دیا هو جره رشتیاده
الف ووت هو معنی
چرخه ستا پیداده

ملول دیدند

مهر مرغ زیرک

بچه صفت کرد و خالونو

ملای میخلمش

مندیب به زبانگره

چه لاله جو به پایا لکری

چرخ شکله اراییکه

نرگس چشم پر روی

حسن می خد و ایست

بلوله مخ واخله

نر بلوچه مخ نیکان که

بنایت مونسک دیرک

پنلانی نیمه مرغله دی

شهاد موبه صیرمده

خلاص به نشیله کند

خاله دانه ده لاد پری

دایه لیس زبیه جون که

خوله غنچه دیاسمند

بلبل شکله دی به تند

چه کلاب دیار مانند

عاشقان با سینه زانو

موی کره قند بلند

ده د خولی بود کرپرد

دیر و نری یاران لکند

دجا چاسینه سپند

لاچا و ن که چایامند

و ناکوت به تنه کنی ای خیزد و مثله کنی

ایم احمد حیل و سوله ته

چه دوه لری بلند

چو بخش مهتاد	داد زرد و نه چو
کل غه سیانی که	تو کل هم زیاده
رعناده که زیاده	تر همه حسن و نوتا
خوشبویه عطنا که	دلفریب دلربا
پری رویه ماه پیکو	ما آفتاب عشیر علیاد
شکر لب بیم غب غب	موی کره یکه تنهاد
داو لاره یکه تنهاد	تن دیموزد و نه غلا
دغنی غلابی خوراکه	چاپ پیرد زلف غلام
پود غنی یکنه بانگی	ز به به توبه غلام
صید پکوزان ویل	له کوزارک غلام

ببین خدایک را اولی و عاشق کو بر سر آید

سر شاه خرب صفت که

چند و نه و نو مقتدا د

شهموار له سمند	عجب راغله سپهرین مرد
نیرنگ خدایستند	هم لعل و دالشمند
چنیل حسن غم ده	همه ملقاته خود پست
مخامخ ز غم ده راغله	بیا بخون ده و چا آرد و
اختیار بر میدان یوزد	به و رخسار چنگله که آید
پایزوان ی سری لینی که	نه سخی لک سپند
توز لینی بر مخ زانکی	خاک به خلاص شایستند
بدانکه نه چه مخ پیکه	لایر حسن مخی خر کند
لغافله پلو سینه	چیل یار ته غنچه دیاسند
صنوبر به لایه و خول که	که یسیر بوستان راغله

شیر کندی ز نعل کعبه
دو رحمت خواه که ده

که چرخ خوی داد پرده کعبه
است شاه به قهر باد کوی بلند

نن ولاد محبوبه	پلایر حسن همکینه
بخت به تنگ م	عجب یک تنهاده
و منتهی کاه نشی	توسه و زرو زیاده
چس نه سینه	که سوزی ده که نوید
تقریبی ولایت کرم	داد و کو نوشهاده
دکمال محنی نشسته	له شو ولایت بی براده
دکمال لبر کت	هر عاشق و این خنده
نهایتی جهان نوری	نن در ز کعبه
عاشق به دایه راینه	خدای را که بی تو ویر
عاشق پر و نادر می	بی خاقل میان باده

یار و چو چهل دیشی که سر پر یک خم بر زده اند
مرد و خان و نو بر بیم و به حاجت پیو خاد

دند و زادی کمال ی اعرش
زاری کرده بران کن و لایه معاد

خدا مینه بر ناز	که ستاد زهر و مضاد
زهر می خدای من کرد	و سپیل خان ته یثاد
چو عزیزم مینا دوده	چو بن بستم چه بر ناده
که سر بومینه با یلم	بیاخته کله خاد
چو سر ستا پر تنکه با یلی	د مغوطی زراد
چو تنک مرخه مرندی	د بی تنک ژوندون
چو میره چو بی زینکه	بیلاری سپی می موید
لاس به داغ نام به تنکه	که به تنک پات شاد
بی تنکی یار بی تنکی	بی تنکی و یار و ته غلام

وهر پیکری از دنیا

دختر نیست و نیتا

نذر گرفتار محمد اگر گرفتار بخسار محمد

زمره بلبل عند ویردی چه یادی غیر کلزار محمد

شمس حجله که هفتاب چه یاد که وقار محمد

درست جهانیه ویر لعلک بنایت شیرین گفتار محمد

سره لاله لاله نخلت چه وریا دشت بنه و قنار محمد

دین بهار چه زیر گلونه تل تان وای و ابله ابله محمد

چه ملائک جلاوس حشر و بر بنه گفتار او کردار محمد

ملائک غفرانک حشر نوای یو خدای عشق تو بلبل محمد

تا آمدی تر شیرین نامه حریک

چه یو خدای نو و بلبل و زکار محمد

نظر و کن چه بود محمد

خسته زبون و ناله دیک محمد

نظر که ز بهونه بندد دی محمد	کینک
ستا اغلی با سر دی محمد	عزیز و شیطان و بی روی
ستا منزه می که دی محمد	عزیز و شیطان نو برین
تر قیامت شرمند دی محمد	منان دی کینک و بی روی
هم چنل علم یون دی محمد	یاران و تا کلونه دجار
خنی زر خنبه جیون دی محمد	لر و ان ستالون پید

د احمد لاس بقه سخت و درخ و نه

او بنی وینی می سن دی محمد

چو هیت که بر مینوزد و نو	توبه د بیلانه بک کر کند
د هجران شپه تل خدی لری	یاران خبله تلو پتا جلا
دا شنای خونه خالی حری	د آجیری ارمان غشی ولی
نوند کویوان آهونه کابی	ی تو رای بل رحمت دزم کی تو
پنوز داوشه که دستر کو واله	یار غمی داوب کویون پان

زور و شایسته و کوری
کوی و بن و طوق و طوق
و هیچ خوانه اسید و کوری

و غایب و کوری
دند و وی بی و کوری
خبر و شایسته و کوری

که غم زور در مایه و کوری
لا خلاصه و خدای و کوری

د بلبیل پشای موی زانان که
محل چو پی ده یار طغ لیده کیست
گلستان دیان لحنه زیب که
هفتادون چه حکرم او به یی
آباد و زلف چری پر یوزی
چه دغ خالی به در این
دیار غم لعل خزان مکی
آباد و محراب پهل یوزی

به بوستان و گلزار یای
بجود ستر و نظوی پندار
ریسان مکر به زو پکتان
هفتادون مکر به پنج مآمان
بی لسنه و نیم بل تلوان
پرمخ دی منی و او بنو تلوان
ما کلام یی تان و یی پشاک
سما شکی و آباد کریم پندار

امیر شاه دیلتان و عیال و سواد

برادر بیکریه به قول دیارکن

چو نه شلار به دشت لویه

دختر لاریه ته و وینی بر

نفس به نا امید کرئی لاش

یقین ته و باسه له خند

دچا مغوا به له تند

برادر به دیقین لوی کر کنده

د نفس لید چار و و دکن

نه شلار شوی د نفس لاریه

به یقین به خیل یار موی

د معرفت چراغ به بل کرئی

په الار چایک روی ذ

نفس غافل دی وین سوئی

ای احل شاه که یار غوا ری

نفس لری کره دکمان پند

ماخوینه ده خلیه شالین

پوندی کین و ری موده بیال

ن د زهر و پیاله اعظم والین

خوین پیسیم تر خنده یالین

عاشقی که ده به جزم درند غو

که بیال د زهر روی محمد شکر و

که تره پیاله به سواد چاهه نکره دستایه میلان

چو دکلوی لری ز کن دیو ساقی داکره هیه جام و لیل

تدم غم غوب به توانه کوه ای بنتی بالکی دتا صلا لذین

دغه هنن به دیتل چخیر کینا عشق که اودعی ترک کن ایزد ^{مالذین}

که دسینی باود مرشتم باوی چه بر ماتر ژوندن مرکوی ^{لالذین}

که مرک پر آشنا باند فنا کین دافا پر ماتر دابقا لذین

آشنای دغم سره دی لازله

شاه اسد دیار غم پر مالذین

دولبر خبری مکر به ادغاد خبری دزهره نواهندا د

به نری نری خبری مکره نری خبری جویری کلاخاد

هریچال شرایع نوی اغیزوی له اقلیدر مینیار که اغیزای

خودی لاسه توان وی مکره دغیار و اخیری دزهره ^{ماغیزای}

دغیار خست کن دغیز که دغای لای خلی کلاخاد

در پیر و پیر و پیر و پیر
که به پند که دی پوی
تلقین یی بخود که لاجنه

مطرب که که که که که
مطرب که که که که که
مطرب که که که که که

شاه و شاه نشین و شاه
شاه و شاه نشین و شاه

در پوهینم به ازاره
دینکاری پد و دینکاره
له عاشق بیایکنار
چه تل کجه لاله منار
در و نو به بازار
بیاه ز پوه نو به نالار
خوی مجنون لاله منار

چاهان پالاه نادر
بیاد حسن آراسته کر
دوی منزلی پر مخ دلم کر
داده و اوستا پند
دوی دستری قضایی که
دوار و دخی دانی کی
ده و خجاست و مقام

منازل و منازل و منازل
منازل و منازل و منازل

احمد رائف توکلی

که اختیار پول و دیار

عجب خوبه پر شمار فی تل دزپ و نو په بخار د

ته وچاوتہ ہم کو دی کہ تل حسن کچر فتلا

تہ مجنبلہ وضاذرومی لہ عاشق پہ کنادہ

ہمیشہ تہ کوری پستہ ہمیشہ زلی تار تار دی

وہ لارڈی یوتھ کو کچھ لکھا ہمارے

بیان هیچ در نه پوهیم چه داوی پا زار د

پہ عاشق بہ مہر نہ کری کہ ہمیشہ بہ پہ ناتازد

د احمد زبکي دي پوړۍ

بیاد وہیو پکنار فی

ذبح چیتا فدا شد مکر به راه مین یار شد

ماشاوري مي ڪوڊي ۽ ڇاڪاڻ ته ٿوري وقت گذريو

مستقام بود و به خرابی	به دل پیکتار
که آتشای و ریاده یی	چه دامن پیکو کار
سین بر اخله سین	که خیل سرت به پادشاه
که خیل سرت به پادشاه	مست به دوین و پیکو
و خیل وین وین به نیش کوی	مست به دست کو پیکو
به سر کوب شهابه	که عشق پر دالار
دلیل برینده یقین کوه	خوبه پادشاه و معمار
دی رنگ رنگ کوره	که وحدت به پیکو
که یقین درخت و رنگ نشو	همیشه به دمن و پیکو
بلبل و به کوی	و سکاو سرت به پیکو
دمن و معنی به واخله	که معنی غنه کنار
مشک بر او ری عشق و نقد	که ده خطن آمل و پیکو
ترقب به الدین غم و مری	ای عزیز شاه که پلاس

شاه کرم ده کرد کار

هم جهان به آواز که

هر بر داشت سینه

چرخ چیل آرائیکه

باغوان خپله باغوانیکه

هفت باد پویان طوطی

دختران باد می بسته

کجای سحت بلاد

بلبل خوک به کاید

و غم شمع چه خند که

طای داخادین دی

نن دیار پرنت چه شرم

دیار مراد دی خانم

بیای غوی کریند

پری بلبل به کار

ته و کور و لاله ناله

پر بلبل و بی غار

عاشق بند دی چرخ

چه ی زلفی که تازان

چه بلبل بی پر خوار

چه پریان وی بیار

زوندی بی یانه بکار

پیشک ولی نا قرار

چه کرم خان باغ خان

صبح نیم خوار و ناله

همی وصل هم دید

که بود ده پڑ و تیغ
پدای عمر نه پکار

پریوه کونستکه
د هر کدی یان

د اعا شق مشه د وین
دو جینی پشقی کین

بودای د کل مین یی
چه کل دی بخیره یا

مده عاده هر چایار عی
گل هندی د وین

د هر چا وطن یاد یی
خکه زانری که کوک

چه پزده یی یار وین
نه چه لاف که بازار

دیردی وویل احمد
له ویلوشه قرار

مرکه وار و در که سه ته

چه رقیب کاند پدار

مخامخ را غله حضور
زهره خونی که لانیه نور

د زده پچالیدی نور
که فانی وای لصدور

د اکران به ذکرش که
چه خبر شنی له مذکور

بیایا پستی منستور	جای مثل کور و لای
ته زده مات کوه لغور	د یقین جلب در داخله
خلاص بدش اضرور	خو غر و دلوی پسر کین
خو کمان کوی لما دور	کوه داویلی یار دین
زه پلانظ در منظور	به نظر زده صورت بانه
د غافل لزن معجور	د عازف پر زده جلوه کرم

احمد شاه کمان پرینده

واخلة ته ده اخلاص تور

لنی زده مین بر سیر	که پر یار کرمین دیر
خراب زده لنی دلیر	که پر یار زن برابر شم
شوه و بی دیدن سیر	مخاض راته و لاله
د اغیار میعه کنده	دیار مینه ده گلونه
پر کورن د لحن چو سیر	د تبه دغی نادان ویری

داجن بنایستد | هم تو مرست جان
برودده دو گل خان | سپین خواجه لعل میر

امد شاه ته نور بس کره
میخا منین شمشیر

ای دلین ناقرار	یه مشکبار گل غدار
نازینیه بری چهره	ده داغلبه کحلانده
تور سترکی ی کولی	خطابه خی له کوزار
عاشقان زخمی کرچه	جور سروده جو مار
شوخ و شنکده هر کون	قرار نلری سزار
دواره زلفی کمندی	وین نکه لا زار
سوری کری ری زهره	لامه نکه له بنکار
دادنده بر صیقله	هیش کرزی شهوار
چو دامن بنایستد	شرم ستا پانی کلاه

من لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

آه چشم خوش منظر

شکرب دل آزاد

پون وری له عطار

که خبر شی له میکار

همیشه دلاشی لاکار

خبر نهی له کوکار

غابن می دز غند آبله

خوش نغمه ده موسیقار

نظر نه کوی غفار

ای وای نه شر قیری

هم چس بنایستاده

سیمین تن کربیه

عنبر بویه سنبویه

کلر حسن چورکه

پاور و سوخی پیزوان

ته دیار پر شوند برفت

زن و سوتر قیامت

دلر بایه ناز پرون

په نظر کین تین نظر

بل پناه د احمد نشسته

ملی شی پر و روکار

د غمت شاه سر نور

یاد ده تن و کور

مشرمین له پیغور

د ديه ست بازو لور

تل د زړو نوښور اوښور

سکه د زړه شو وین

غونښت به چار د عشق

خراب زړه بایه لکود

بیکانه لپلاد و مور

سینه سوي لک کور

بیاله غمه کونه تور

خدايي ده لا وړ

زړه خلاص نه د غم نشور

که اشنای له یقین

پرايه نښانه مریخی

شهادتینه د مینو

چې د مینې غشې وویي

که کونښن نوای مینه

چې د عشق لښکري راښي

بي سوختن آرام نکه

دم پدم ي یار یادیني

همیشه وچ شنلکون کړي

دردی سخت د اشنای

هران وصل کینه پوي

د دیار غم شین اچمن

د رڼې کف لا نور

دل دای عطش	خون خمايشها دلبر
آه چشمه گل اندام	و عجیب شیر و شکر
سیه چشم دلربا	دل ارام مه پیکر
در گفتار خوش فغان	شکر لب قد عری
نازنین دل آذاب	سنبل هوید زدیخت
گلزار مشکام	جور سر و صنوبر
سین تن گل بدنه	پری روی ده کل نیز
پر طرب میم غنچ	جهان کیره لر
	خوش آمدتک تیر فطر

دولبر لصفقوت

احمد چری دی خنجر

دولار جارشه دلبز	هم می سر هم می لغو
زیر دخی نادان روی	چه خلیروی لقا شمر

لکه بستانه و و بیوی
همه دوزخ و دوزخ

سیاه که دوزخ و زلف
پیر و اسپین میدان

عاشقان به با و دوس
سور پیزان لک انگر

ز به به کله بند و ایچی
مخیه نمر سترکی کوهر

کمزادی او مکادی که
لاس به نور و یه سر

پسر و نوصف نگریم
دعاشق کاوی حکم

که دیار عشق سر کیندوی

احمد دها له که اختر

خه وایم د مینی لزور
سری سجنی بیله او

درست عمر نولین بیله
دی بیج کانه لچله

بژ راژ را دی دروی
لیسان ذرا نکه بلوف

که سر به تلووان ویر که
نه خلاصین بیله او

بهر داهن مینی و غنونه
کاغلی بیله نوای لود

آشناي زلف و طراوتش

نار ميوي طالع چو در

سرمه صفاي و عشق اورد

د عاشق بچليان درين

د آشناي بس تر كي كود

آشناي زلف و طراوتش

نار ميوي طالع چو در

سرمه صفاي و عشق اورد

د عاشق بچليان درين

د آشناي بس تر كي كود

احمد شاه داواني دلبر

چو يان در قيب پنجه مگور

پرو چمان بکه گلزار

بيا به گل که در دخت

د انبه قدرت دلبر کار

که فوج صف و فرو که ا

به خوشان بر ن که مر

که فوج و زخوره که مي

و ريخ را غله دلبار

ز به مي هوسينري

چو بناغ و خا که من کلوند

د قدرت او به ي و رکي

ميخ نشان د شر نويز

خونله و رنگ ميوي پي تو

لقد رقت ي ناز يه مرم
بياد بوده غم شبنم که شد

احسان شپه و دوش ناکه

معل و ي چار ي بلکار

دلبن خون خوار
ولي نكوري يكبار

يك تنهاد رلن داغم
خبر نوم زه كه كان

شبا خون مي پزه كو
چه خبر و اخلاص ليار

ناگاه بر گلورا غلم
بلبل و يار ناكه

يار مي اوده و و خبر نو
تا وينج كرا دجان

اوس و ير ينم چري نو
خوايه بريكه لاله دار

كي يار د بل پلاس كنو
نه به مرشم سينه يار

چه يار در زمان كين
هميشه تل او يه جبار

چه يار در زه يريني
عظاي وركه كن خراب

دبلبل و غم د عاوه
وخيل يار و نه شياد

زینت که لُحْشَار	همه مرغ بیل و سیه
یا زینت یار دی	دیار زینت یار دی
زخمی سیه شوکار	بی یار زخمی سیه

شاید منم بوی زین و و

که صحبت وای دو دو

شهر ما قریب ما بود زین و و	ما زن حامله بودیم در کلاس
اول کبر و میم کفر و میم	ته نوبت که یافت عقد
چون تولد ما زاده شد یک سال	خوار
بال ما بست و دم به بت تخلص	فرزند هر برین جو طفل شیر
ساخت کفن ملزمین و مغان	منع باغ وصل بودم با و و
بود چه بر و پیریم تو حیات	چهره غم غم ما یاب و یاب
	یکسری هم ارم بر ملاک امین

احلا دل ز دل شل و چه
 و چه بکسل و دم ز دوح

خوبایه نیر غار	روی طایفه و لایه
نستند رانحه و لایه	ما خلاص جلیک ی لاکر
ای غما جنم و بیجا	طرد روی حاله خیده
بیایجنبل او طلق می غار	ان همیشه لئاسن یم
بیاهاله داپس فرار	که لئاسن نه منو م
تل دینی منی غار	هم می غوته دکر بیان
نکره	داویل به

له پر عشق نوای لئاسن

پدو د لئواییلی یوو	خماز به کوره چایوو
چه د لئووب لایوو	خکه دیش به بی آرام
بی بلا محبویا یوو	یاد د لئووبلا شسته
ز به ز به شوکویا یوو	خبه مر راته تاویدی
درد بی پند لما یوو	له می ز به ته بیعت کر

د جهان پر مخ دي مخگر	مخ ي مخ د دنيا پر د
چې چنل قوت غروم	نمره قوت پتالا پر د
دا کتاب څه سترگو	سیلا بود ذرا پر د
خه بازار چي دندو	نور ستا حسن پخلا پر د
حسن باح وچا ورنگر	د جهان په پنهان پر د
ما ويل چې مينه نكړم	زه بي واکه نه پايو د
مينه نوي چې آرام وي	ما د زه آرام تا پر د
قاري د زه مي نشته	بي قرار د لغو ستا پر د
د لا ور د ياد په مخ ورم	زه حيا بچيا پر د

دا تمام عالم نږدي لږ

احد غم د آشنا پر وکړ

کل ي پښتد کړه بله جوړ	بيا ي په دیر عمر کړي د
چر نه پنايسته د	اوس په ياد وي کړي د

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

دین وینار بی

دین وینار بی

دین وینار بی

دین وینار بی

دین وینار بی

دین وینار بی

دین وینار بی

احمد شاه به سر پردی کری

لک و لارد مین نه تر

خود رفتی تا بجوی عشق این

و اد عشق بر می پدید آید

نه تمام بدون و از به که بخود

و آنگاه که دین وینار بی

ستا کیل و ستوی زهر

بیابند مین به هر

ولی خان به دینار

چند رقیب چنان شهر

ترخ و یل به کر نهر

خرد مین لنگ و می شر

بیا و اخذ غوانی سر

خبر عار به نشی و لایع

کر و کبر خری نه لایع

بقایین با به دکان لایع

و یاد عشق با به دکان

چې کورې دي د ولاړه
د غفلت په نيمه کورې
داينې باور لمانه من
د همت شکاروت راښود

د ضايعه زموږ ديار نشو

کتره چا پلاس نېولې د وږ

که پټې ووايم له راز	کورده ورک شته ايمان
مالا حال ويلي نويې	بيا د تا پخوله آغاز
په درد دي نه پوهينم	سر پکار د دي لاند
وېرته حيرانينم	چه د تا پخوله که کاز
سوالديري بد شوي	حشود توبه له بي غاښ
د بېلې پدوي ستايم	د پر چغېښ کل کاښ
له يار وکوري ومانه	بيا به ما که سرفراز
د زړو و نوم نشو	کوشت غوړي که کلان
په سخته شغل لکه	چاته پکوري لسان

مهری سید استرکی

مکر و پیلای ط کاز

مهری سید استرکی

مکر و پیلای ط کاز

که سختی گری یار احد

به سختی او به پسران

هیچ نه بوییم لایه

محذی بجز سترک جهان

ز به مینوی سترکی باز

ای و مینو دنی و آواز

پدیو حسن سر ساز

هم روشن یی تاخت تاز

کم استید و ساز و یاد

که مهری سر و ساز

پس کمال مینو کاز

بقدم قدم مهری لانا

بقدم گری و فتارون

خوار عاشق به خ که

به نظری زبون چوی

جلو کن شین کد

چسب کج روی که

چ فلک غنچه فتا که

لحن مدام خال و تاز

سراپند و طعنه تاز

دوسری خبری دقت کیل
دوہ تازہ خبری نہ کر بلا لہ
دی پیر و لبو کہ دین ہے
تو سر تیری جہاں کد

کھیار چاشقا نو کین قبول کری

احد شاہ بہ چالشی سرفراز

بیامہ ولی شرمین	آغنائی کوری نہ پوچھیں
دیتیں پہ لار دروی	سکمان ولید
دو دفعہ دریاب مایہ ہے	پہ یقین بہ و رہنیں
دریاب اصل بہ مویا	پہ یقین کہ و پوچھیں
دگکان صورت کہ داخل	تہ دریاب بہ موج بین
کتہ و اخلاص و نکر	تو ابد بہ نولین
شک فانی یقین باقی کر	پا باقی بہ ہوتیں
دھم چیل یاز بہ و نی	دگکان پالو کہ خیر
چرمن دی کہ تلاش کری	پہ تلاش بہ تہ بنادین

داده نشخو یو نو بدشت

ریت ته که و د حسیین

نمره به خلاص کړی احمد شاه

که د روح بخوله و ییږ

د عشق لدره مویین

ستا کمال دی و مویین

عشق بدیه لغات که بیخا

له آشنا به خبر شي و چو

زده به عشق بیتا به دی

به نصیحت و تره و ییږ

زده یو نادان دی

له نادان و دی ییږ

لاشنا که زحمت پیش نه

له زحمت پسر به توانیږ

مغشوقه ترخه و یل که

به ترخه و یلومه که ییږ

داب د عاشق داد دی

چایان اړ دی مویین

لکه قهر منین رحم

په قهر مه نولین

آشنا ی دی د باران ی

لکه زمک په اوسین

ددیدن کل به ز غم شین

ته بمل عند خایین

ایک غمخوار و مکرر | احسان و رحمت

امیر احمد شاہ و عشق و معرفت

دوست و دو

در راه و ایم و یقین

خاستا صلح و نشتہ

صیفہ بد آر و مویم

غلام و استاد و بنی و لازله

بد بخوبی و ستالذات

و سہی بد و غا ہے

احمد شاہ لاس و اخلاص و قیام

دوست و عشق لری و درویش

عشق و نوزی و یار

که از غم و غم و غم

بیابانی و هیچ دانی

چو تل خوش کردی لاس

ولی ته ی کمر اس

ولی ته بی کم و کس

باغی به جرایب و کما

نه معه خامین بی

خامین پرتاد یرم

که دیر و دیری کرم

هوشیاری بویه احمد

چری پرینوزی لاس

مین زبون بند آمدن

زنگ زبون یه مخلص

جو به شما دان دی پوچن

تل به دی و نیم داد زبون

چه حد کین شاد این و اس

که و هلاک ته چری و اس

چو دل به یی بین زبون

عجب چو دلا شرت لاس

که چو دلا شرت دخی لاس

پر سپین رخ دی تو زلف و اس

لی دی سترکی دوز و چرت

د لهر شمس و قمر که گد کرم

ده لوی بی غم کشته

د شهر باز بد و داج

مردم مدینه این غلام ^{مردم} هفتصد و هشتاد و یک نفرند

که در نظر و کرد و لبر

در به رقب بر تالان

تن حشما پمچ یارش

دهوی پل و دجرا غم

لاوب می یون نکر

چه دلس نازنین

که دباغ کلونه دیر

په یون ژب یار تایی

چه لیان گل سیالی

لرخسان کل و دیری

چه دلس و لبر و نی

چو دیکر ^{چو دیکر} نهایت بازاردی

نبایسته برده کلان

پمحنلا لما کتاروش

پمچ جوده ز پمچ

آفرین ی پور حشارش

باری یاری کلون

د بلبلو وچ متقارش

لخزان پونا تاروش

آرایش میبی نکارش

توده اذنه وای عیارش

عاشق خله پانکارش

به تر حلاصی

شاهزاده نوکر نهاد شد

بسیار حسرت و غم داشت
دانشتای لایق و مین
همیشه و بار که غم
عالم و دنیا که روزگار
چه یار ندیم پست و کو
خرک خلیان بیل و ی
چو یار بدای که
بلبل چو پیکر یاد شده
دانشتای مینه لاون
مین اوردی عیش که
لهره مین و لکون

مهر ز بهکی بیدادش
لله و لا سکو و زارش
لکه بلبل دی به چغارش
خوابی لسان کم روزگار
خدی ز و ندی و ی و ی
که صورت جود زده به یار
له سه کون مصر سیدش
بی شاد و چیده و منفارش
ولکه لایق پویه انکارش
ترست و کو و ی و ی
چو و ی و ی و ی و ی

چو یار در پیشگاه

سکندر جلای پادشاه

چو در راه یارین انکار

هفت یار چنان خوار

چو تله بنگان ده تیغ

نکته در مر و تله

نکته در مر و تله

چو تنگه کون کم یار فادار

لاله رنگ سپین رخسار

گون بیا به سر گلزار کبر

بنبل مت که چو چار کین

لو کین به مثل چنان

خزان سوی به ناتان کین

موسینم و رتبه کوم

نزد کوه چو بلند کین

د و صلا نیت می دای

دیو ترینستای بز فاکین

یار می گل او کلیدندنی

عل و تر کوه چو یازار کین

مزه که پر ما و بنین

کوه چو پسته زلف و تان کین

مخیمه خند خاور

چو در راه یارین

نکته در مر و تله

و بکيل عشق چلند کوي	و کمار کنگر تار و پود
ز به بخره و نه بخره کوي	تا به حسد کل هفت
چو شهابي به سکا کوي	لح به طالع خوي طالع کوي
مبين ز به نشي به کار کوي	هميشه به روزگار کوي
فاش و ولي به کار کوي	لندي و روشي با تو کوي

مازي مکره احمد شاه

دروغ خوي نشسته يار کوي

پلو طلاه يار به شوي يار کوي	دلمه شاپرک غيبي جهان کوي
ستا خاي نه دي پن کي کوي	هميشه سوي سينه دوي کوي
يا به اويني تو به چل کوي	قلندري يا به ملنک جهان کوي
د زب کل من خندان کوي	د صحراد خوش نيم خبر کوي
چه تير با يار کوي	چو تار کوم از ان کوي
کد بلبل د کوي	ساز گل د کوي

پنهان به زین خلاصی
دشمن هجرت ملا پنهان

زبون شکر و شکر
پار و ماشق و پار

بجود و بنایه لایزال
ن احسان که بر سحر کن

د زین وین می را غل به لک
زین وین دیر خله و دین که
همیشه چن یار و یار کرم
د آهونو شمار بخو کوم
جوان آوردی خدای دکه
خدای مثال او سه لای شم
به شمال جدای به راضی شم
پوصال یار بخو نک جوهرین
پوصال ما آخه احد

د صورت و فیه و لیر و لیر
د قوت طاقت می نشسته پنهان
د زین آهون کا زیم پناه
هر نفس چه خیزی پناه
مین زین و نه بسوی پنهان
جدای لکه منیون فی پنهان
خوبتریم که وصال دی باو
زین پنهان و پنهان
پنهان و پنهان

خداوند خدای دین و دین	ای که کرم و کور کین
لایق نگار این تیره لایق	لایق نگار و ز غم و دین
کم دیشته ده و دیشته لوی	نفس شیطان و دگر نگر
لایق و غافل غریب	برینتیا و یلوز عیب
دگر نفس نبیند مآخذ پاکین	دگر چله ریش و حیران
د غیرت لایق و اخلاط برین	ده نفس مثل مجرب و بد
ده کیتی فانی لایق و پاکین	شان که تور و سناوی
بویاه ده نفس خاطر برین	د یاور غشی و صفا خله
مت که و یلوز عشق کین	پای پرواز کو منزل نشی

ایچینا، نفس، قیاب که لایق	
د قیاب غشی و کاپ و لایقین	
دین و کین که متاع کین	دین و کین که متاع کین
نایق کین و کین	نایق کین و کین

کشتی بند شوی چوین استیلاص به ستاد غنیمت گمان

سپاه غنیمت و طایفه غنیمت چه دلاورانش زنده است

محل ایستاد است ای لاج که نامشده شهباز بگوشتان

از خنانه دی بفرسودن جان داران نینده به کشتان

سر و ستاد و دلبرکت نایب و شکسته تیروی همیشه با

و شهباز و شکر و طایفه شهباز و شکسته شهباز بگوشتان

کشتی بانی در پرت کر که بچه که صلوات بر سر کشتان

دوصال آفتاب و قیام خلق تش کو حکل نایب و قیام کشتان

استاد که غوازی ارباب و طایفه

استاد که غوازی ارباب و طایفه

نصرتی و دلبر و باص هیچ به پیر و نشی و باص

یکسری و غنیمت و لیل و نایب چه تل کر و دیار و لغو و باص

عالم خرب و بیغی کری ستاد و کشتی و باص

چهارم در بیان معنی کلمات

دشمن است	دشمن است
بشهره چنانکه کنی	بشهره چنانکه کنی

اسم جنبل پهلوی در بخون کرد	اسم جنبل پهلوی در بخون کرد
تل بریده و درون تل	تل بریده و درون تل

که در زبانه کوی بی ملاد	که در زبانه کوی بی ملاد
دشمنی را بجز بگری بپز کو	دشمنی را بجز بگری بپز کو
چلاد کا بلا نفی کرد	چلاد کا بلا نفی کرد
دزدن معنی ده دزد	دزدن معنی ده دزد
اصلی وطن بد بیات می	اصلی وطن بد بیات می
که دزد به سفر کوی لا ملاد	که دزد به سفر کوی لا ملاد

احمدی در قفس و در پری	احمدی در قفس و در پری
احمدی در قفس و در پری	احمدی در قفس و در پری
سیاهی در ده و بی جان	سیاهی در ده و بی جان

مجلس علماء الهند

کے لیے کہ وہ مادیاتی قیادت

داستان دینار و دینار

فمن شيطان من ملوكي

لہ دی مینہ مقلان کی

کتابخانه

ای احسن

دین و مکتب

مجلس
مجلس الشورى

مجلس شورای اسلامی

کری: دعوایہ و منقولہ

رياض
فیضانِ اہلبیت علیہم السلام

نوی و طررت کبر

مباحث جنسیہ

مفتق ابنه فیاض

خفیہ اصل میں بیاموند

طرح بقایا بقا کہ

الشيخ محمد بن طهري

د یو مخلص یو خپل وطن

تاریخ روز

دیدی جو عزم بی اعراض

دوديہ ذہبہ لنبہ نیا

و تعلق ولی کری مقل جن

فخانیہ دہستانہ ریاض

لمت وای و نفس امراض

پیشینہ زندگی

که در بیم و طوالت	لازمه و حلاوت
ظهور و غیبت	بی ادب و بی حیا
که ظاهر و باطن	زین و ستر کاغذی
فریاد و غم	داشته به باد ملال
به بیند و کل و سول	هر چه در دهان به خطا
و در کین و خلق خویش	به مستحق مکر و ایما

بی پروا و بی گریه عشق حرم
 صبر و جزای تو حاصل

قد نیاده دور باط	شمار می نماند لاف
لذت ناورد و پیمکان	نه پیری بی احتیاط
و خیر و بهر حال	نه خیر و بهر حال
پر همت این سینه	چه مرکز نشی استقام
نادان خیره و کزله	عالمی خاک و لاف

خلق بهتافند چه

دوی پاک میخواند

حرفه عقل عجب موی

چند حرف معنی بی تقاطع

بتله زلفوی خان

به خردین ی خطاط

به کسب کسب

لین زبده دم دی بوی

عاشقان چه دین دی

پر دوی و یولی شود لاط

کفتگوی کیر بی ساری

تا به خرد و این خطاط

ستار پکار کین سربازی که

حبله هیچ رنگ و رت

ولی تمهید غلی کشا

که هر حرفه در ده کورم

ولیات دین کے

مجلس كلج و سيات

بسم الله الرحمن الرحيم

د د لېږد مخ پر لاسه

جہ کا نام کوئی طے نہ

مذہب و عظمیٰ کی یاد

الحاج عظیم بن محمد کراچی

ماخبر پسنجی کی یہی مظلوم

د. محمد بنی حسینی یوانی

چاہا بلا غور و سیغیر کریں

مستأجر دیردی قوابون

ده وعظ تاج پسر کرای

کریادی ده فتن وی

بسم الله الرحمن الرحيم

محفوظ تحقيق دي بويه

حَدَّثَنَا وَبَلَدَهُ وَعَظَمَائِي

وای خدایا خدایا خدایا

و بكم امتناع

عن يداوود المصنام

کے مرشد و استاد

الطريق

شده و لایق است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

و این امری است که در این مقام بماند

بسم الله الرحمن الرحيم

6-10-68

المجلس

مجلس شورای ملی

خداي مہربان و مہربانی

مذہبِ اسلامی

من واری ہوئے

صبر کی مختصر غول

جایزه مخصوص

کھاروان کوی سوچی

بسم الله الرحمن الرحيم

شکریہ

المجلد الثاني

بسم الله الرحمن الرحيم

میشیالی کرنا

بخیر است

خبر استواری بی‌بلاغ

دنا سوت لکھ لیا

یا بجز منی بکار

254

بلند پند وای احمد

افتن و فکر سیا و داغ

کتابخانه محمد بن عبد الوہاب

شیرین محمد شیرین

دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار

شاه اسلام و وطن پرست و رومی

داده لاری کار که دی و رخ که

سینه که از لک و	سینه که از لک و
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار
دینار و دینار	دینار و دینار

مجلس ششم بیست و یکم

بسم الله و قدور و کرم

شاهانه درویشی

دینداران و اطفال

ولی عشق کرم بی شاف

حاجه و خرم که لاف

که مشوقه وای با انصاف

مکاران و خیر که

کفایت

مشوقه و خیر که

شکین خالی جهان وین

شکین خالی جهان وین

لار داخله و خلاصی

مدرسه که اری نکه

که در صورت کجی نای

در صورت کجی نای

خبر بکار و تشه لاف

عاقبت منجبت و سرتی

نعم و بخیر و موکل

انصار و خیر و خلاص

کرم و خیر و کرم

شاه و خیر و کرم

<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>

[illegible]

1950年12月15日

100-443887-100

1950

1948年12月15日

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد از هر دو روز در وقت غروب

د جليلي محرمي نېټه هم محرمي د بي اړه له

پنجاب دہ وارتہ دا غیاور پھر وصال

الملك محمد بن عبد الله بن عبد العزيز
لوتلون جاشا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خزائن خزانة
يوحنا المعمدان

آن عینوتیم در منور

همی در منور دل بگذاشت

کج رویی لا فلاک

خواخیزه بد ملاک

فرودگاه خان ملاک

په دیار سینه رشتیاک

ناله لب لب

ایستاده

شکره در منور چشم

شکر لب سیم حبیب

یوسفین که شیرینه

په نامه ی سقیامتا

میند کر شاه احمد

لک میند زلیخاک

نوری بیابان

لب تاغ کین لاله

لب تاغ که بی ناله

لب تاغ چهل زن مالک

لب تاغ دود کلوز

زن جود که کوه که

زن کار که کوه که

چ داغ بود که کوه که

نور عیال که کوه که

نور عیال که کوه که

رازی تمی کنگار	رازی تمی کنگار
خمر و زلف	خمر و زلف
لک زجه نواله	تیر غمونه کرا بلبله

هیچ میسر نمی آید

که دهر و دو پیاله ک

حبله مینه خان	بلبل چین برلا لاله
خپل غیب مبه	نازان ندی هشیاردی
که خان سل گری تالا	دوبی لدام غلا صیر
پدیدن زبعت سو	مهر و دین اور دی
بانو غشی و غنر	تور ستر کو سپر جنک
سری و بلری لرو	بولو مین چو لی
پند و پوری لیاو	دام حسن کانه ی غش
مشک و پت کری بوی	مین پت سالی نیج

ماهی بانی بهر
دیده و دیده می آید

سایه سحر
دیده و دیده می آید

چه یار پر خفا خوشی کنی
احد شلو به خنجره می آید

بجمله خراوی ته کراه
بر حجام و او بهر موهن کلاه
استاد نه در پی راه کلاه
بزاره لش بند شو به راه
لاریه ملی کوی بی راه کلاه
و بهر سبب مکر عشق کلاه
لاریه و شریک کلاه

دنا سوت تون لک لک
و اصل نه ستدی و پستی
الحسن اصل نه کنده
و جان و نثار و پستی
دعشق به لاریه قدم زده
جستار او نه در پی کلاه
و عشق شمره لاریه

شاهین بهر ندی و خورشید
سری و خورشید

کلاه

کس زنده چنانالیکند که	عالم به یزید از حق
حاله زنده همان تریب و	ایمان و مات مکتوب
مردم دنده پیوسته بماند	بمع و لا حول سران
تجرب و میلان تاید	کوک
ناسوت فانی فانی پند	مکوت و ملت اسر
و نه سیر سیر معرفت ی	مکر و پرورد سینه
چه نه سیر معرفت ی	یقین فانی فانی کاند
چه و دلون مندا که	دروغ و دلون مندا
مثال بازاری ولیه پتر	ترو معرفت انسان و ک
مثال بازاری ولیه پتر	سود و سودا خاشر و ک
مثال بازاری ولیه پتر	بیاد بل عالم بحور و ک
مثال بازاری ولیه پتر	دعوت پیک و ما اشار
مثال بازاری ولیه پتر	دعوت پیک و ملت کاند
مثال بازاری ولیه پتر	ملم به و ملت دغ و کاند

عاشق خنده بانو و
مکر و دبه لاف و

کافر باطن و
مکر و دبه لاف و

که خندانک ده بانو و دبه لاف و

که خندانک ده بانو و دبه لاف و

همیشه آه و غوغا کری خا

من نه بیا ولی زدا کری

مهرشان الا بلا کری خا

لک خنک کلبه و کلبه

کریوان چاک پوا و لا کری

کون بیا به بیهوشی

شیرین عرقه شا کری

لک افریده ناقرا شری

هر دم زهری کجا کری خا

دیر موی و شور و

چه دوزخ ترا هوا کری خا

بیا هله به ده دم لدره

که بتلیم خنده و شا کری

و شهادت کن سیرت و کری

خوبه آه و کوا و کری

دلبرانی شمع و شکی می

که بلبل غنچه بخار کری

دیسری کلونه و دیر و

که چرخ را بر آید و بر آید	که چرخ را بر آید و بر آید
که چرخ را بر آید و بر آید	که چرخ را بر آید و بر آید
که چرخ را بر آید و بر آید	که چرخ را بر آید و بر آید

آمد قاصد به دعا خواند
 بدین می و وز کار کرد

دل را بویل عاقبت	و عاشق به وار از غل
عاشق چه نوازی کرد	سریه خود را بر غل
هر چه سرور بود با بی	مغفرت کردم پس خنجر
در میان می بختی کرد	و این دفعه به می کرد
خاک حصار به یل کرد	دین به ژاری تل تل
بسیار شد و شد	نه و نه و نه و نه
دیگر این بار کردی	توبه را و کردم بر پهل

کتاب در فضیلت

کتاب در فضیلت

کتاب در فضیلت

که در خرمی راز کر	که در خرمی راز کر
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی
چو کل نوم پانوی	چو کل نوم پانوی

په تنگه به یاران نوی ییچیل

خبرندی یولکیل	خبرندی یولکیل
خبرندی یولکیل	خبرندی یولکیل
خبرندی یولکیل	خبرندی یولکیل
خبرندی یولکیل	خبرندی یولکیل

و جلیل ذریعہ کہ
یادان کی جلیق ہے
وہ یاد داری کا نام
پہ غنق سترکی کرم
پہ ذرا پہ سترکی خکہ
جہاں ہی لکھ اُدھون
پہ مراد نیم جہ مرشم
کنندہ نیم چاربان کرم
ذرا ہی وہ امان حق
نہ وہ غمکی غامی ہو
جہاں ہی سلتون مرشی
جہاں ہی سلتون مرشی

و جلیل ذریعہ کہ
یادان کی جلیق ہے
وہ یاد داری کا نام
پہ غنق سترکی کرم
پہ ذرا پہ سترکی خکہ
جہاں ہی لکھ اُدھون
پہ مراد نیم جہ مرشم
کنندہ نیم چاربان کرم
ذرا ہی وہ امان حق
نہ وہ غمکی غامی ہو
جہاں ہی سلتون مرشی
جہاں ہی سلتون مرشی

بدریغی که از دستش می آید
بدریغی که از دستش می آید

بدریغی که از دستش می آید

بدریغی که از دستش می آید

چو لیا که من جزین می کنم

نهاد لب پیوسته می کنم

رقیبان که غایت می بینم

چو مطلق می روزی شنم

چو تولد بنو یاد انو همونم

تو به ندهند بر لایق قیامم

خوابان این پیغمبرم

ز کین می یار این طاهرم

نهاد لب پیوسته می کنم

بدریغی که از دستش می آید

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

نوریا هر که می بینم

جایگاه ولایت فتح دوزی نشا

فصل دوم در بیان کتب و کتب

و تیا فاته لایمان بسن حتم

دیدم شخصی در محرابی علی

بود در محرابی نه سپهر

بر و لغتم نیز در جنس خود جوی

بودی خوش و یی بقدر بیان

بمن گفت ای فردی حقیقت

که طریقت کل بود معرفت

چونکه من دیده ام و آیند دان

در میان موش و بش زین گفته ها خوش

در مینه صابان ملایم بوی

بسته سراسر دی بای تم

بیان و جان بلب حاضر

کار چرخ و چرخ

هم کرم نوشته کا دل

روم پیکر نکسته بودم

خود بلبل ناله و ادا

غصه فشانده تا دوش

بهر چرخ و چرخ

بلبل چرخ و چرخ

پیکر نکسته بودم

سلطان نه منم شیدا

چراغی بیلندی و شیرازی

احمد برکت مکوان معشای

ایده بنم کس که بگوید این معاد عالم

و می کون دل خراب

ستاد ستر کو صاب

بی دلیل چلاب

تل به غیبی تر کو خواب

پاک بوی وین بیتاب

یک دزلفوی نام

راشه نرسینه کباب

نه مقتول دفر چانیم

خمار وند تا دیدن دی

ستاد حسن له حیرت

که در می زند کز دگر

لبو پر سال کن پین

هم تانده کا تپاست	سازگار
فوق ما و زو پس	خداوند
ست سر کو شهاب	عزت و سیوا
بیسمه اقیامت	خداوند
بلیت و اور کین کمان	خداوند
نور و هر غم و خراب	خداوند
و پر مین به پرا فغان	خداوند

یار من کل د نولجا دی

بزرگوار

ستاد زلف و قد و دان	که فرخ بزرگ نادان
غلام ستا ماه تابان	که باد شاه دست جهان
له خون و له خون افتاد	که سلاست
لحیث دهن بریان	ماوی طر به بزرگ و یکن

چو طالع و طالع
 پد یسه ولی حور بانا
 چو د عشق سر کی مان
 پد د یلین بیل لورنا
 بکاته ب سر سلطان
 خان خور و رخی مهان
 آخر پانیه د عزان
 ما هم زده و چه ذل
 تو و خورن شادان

د رخی المومنه
 بخیل مان هم پد میهم
 د د یلین مقام خورشید
 جی نه ویم فخر یستم
 دودی ملال سترکی
 یو خور و رخی مه رضا کن
 که هر خور پد لبارد و دم
 که بلیل و ماته و ویه
 عمر یاد عند تیرین یه

داد نیا فال احمد
 بار خورشید به ایمان نیم

نه بختله دینه خیم
 سکه دمه به هینه پان

صفت چو کشتهایم
 صفت نیتی غلام لکرم

که جان و باطن و دین	که جان و باطن و دین
که در حق حق	که در حق حق
که علم و وجود و علم	که علم و وجود و علم
که وجود علم و کثرت	که وجود علم و کثرت
که علم وجود و دین	که علم وجود و دین
که قرچ شبه و دین	که قرچ شبه و دین
که یقین حق و دین	که یقین حق و دین

که خان و کوری احسان

که در غیر و و دایم

که در حق حق	که در حق حق
که در حق حق	که در حق حق
که در حق حق	که در حق حق
که در حق حق	که در حق حق
که در حق حق	که در حق حق

ماونده سینه بر سینه
دلا سینه بیکر و تنه

ماونده سینه بر سینه
دلا سینه بیکر و تنه

فاجعه اول لبه لاسر و لاسر
که هر دو یی یی تانه پر لاسر

پهارد و ماه و تمام
پر غافل و بر سینه
غافل خنده و ماه و تمام
خبر ندی و ماه و تمام
که پیاله سینه کی و تمام
هو و پیاله و تمام
همین و تمام
و تمام

دلیبر و تمام
و غافل و تمام
عاشقان و تمام
و تمام
کفر و تمام
و تمام
و تمام
و تمام

احمد که یار بد که گاهم ی
که یاری کین ز به آیم زنگ

نه چ یاد ستا مهر وفا گم	آوردن فان واره دنیا گم
چه حیات می و زوئی و بیهوشی	و انشوم و زوئی و بیهوشی
خرمی لایق می یا می توانی	زوئی به صدف و دلیر گم
پند می بزم لغزب	ورنه کرم که ز طکا م خنک
دهای سیوری کرم دی	به کرم پود سپین چنار شیدا
دهای سیوری را باند ش	بسالوده سالی سلیه سلی
چه نخله دله خبر شوم	به عقیق به زه نزه جلد
که مویان چاکه هم فاکه	که چاکه و فاکه نه خنک
لک یاری یار یک تنه ای	نه چه ماسط و زوئی
که یاری یار یک تنه ای	تو خنک لایق و سلی

میار غنچه د یار کرم	میار غنچه د یار کرم
چند پند زلفی تار کرم	نصرت به خورشید میار نوی
اوس ارمان د سپهر کرم	ز به تور و زلف بند کرم
ز به بلبل د کرم کلان کرم	مهر و یان لک گلونه
ز به غار و د لاله زار کرم	ککلی که نثار دی
پر بلبل غنچه چنار کرم	چند گل بخیر به رخ دی
د بلبل نادر و بیدار کرم	ن او ده و م خبر نوم
د احبیل سر به و مهر نثار کرم	آشنای لعل به در و م
یار لخانه مشق بار کرم	کی سر و رسته نثار کرم
بی و یلوی تو جاز کرم	د آشنای سر پکار دی

ای بهد شاه که یارب حل وی

رقیب به پین کوی ناتاکرم

ای نادان حشام

بمنه پیر که

چون که در این کتب
نویسند که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

[Faint, illegible handwritten notes]

<p> دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت </p>	<p> دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت دلاوت و دولت </p>
---	---

اردشاه دثانی نوروطن پرینو
 د اول نوروطن کرم چنوخاظم

<p> خواجه یی بکن ز قوم اوس و نینی بکوم کرم یی بربل سري نکوم خواجه ز بکوم چنوخاظم خواجه باسناج کریل مل انوم </p>	<p> ای دقش شامت سوم د وحلت دین ملولوی لوی انانیس کریه دلاوی که دانی دقش چنوخاظم ادرع دقش چنوخاظم </p>
---	---

ماده به تاه ماضی نام بلبل

احد شاه که دایم لختی بالرم

ادعش طمع به نگریده تلافی

ضایع و کمال نام

ماده زبده پرمیل و نون

و اول بی پروا

همه ساقی هم میفروش

خاله زلف و اسونه

چشم مهین و ده

و دوزخ و غلط و نشتی

ماده زبده لای پری خلی

یونظر بر عاشق حاکه

بالسیندی و رختی فیه

بلدی بر حسن و دوتا م

لک آهوشی خوش خرام

داد عشق لمیو حجام

عاشق زبده بارین لکرام

خوار به خلاص نشی دایم

خسکه زبده وری بی لایم

چم مینه وای خاملام

و رختی داری بی ناکام

بیای کوزی لای کام

داد عشق لای کام

درد و دست به غواری است بر تر و میانی

بنایینده خانه و محله ده

احمد شاه ی غواری کلان

پادشاه و میوه جام	دنی و لدر دی آدام
سکه عاشق و کلان	د و فنی پشان خوله ده
تلخ خانه پنا کام	کت جام و لب و اکر یی
هم لاکر بسج و لاکر	کم خدای می جامد و زری کور
کشته متاجم و لاکر	که غمی نه پوشتی لاکر
خبر پیاد و کلان	پستر کو و سینی دارم
تو و بکوم زن و آدام	نمائی و ده دیار چم دی
بیاطم و خنجر ام	کمی غم که یو آدام
له مقام و بی نام	کدی یار و نظر قوم
لاوب لاکر لاکر	که یار و باوند کاند

چنک دکار پیاده ای تیان پکار خام نیم

نظر که یان سقاوی

ان بعد پکارم تمام نیم

دین جی تایو و رهنم چه مدام که دادیدن علم

که بناد پدیدن نکر دی بو مری ستانم

پو کهای که نظر و کوی دلوی لوری بی نشی که

دین چه ستا پدیدن جادوی هفت دین تل نعم وی بیغم

چه دکل پد و خند اگری داد غم خنه خراب لما تم

د خراب پور کن تل بیغمی چه خواست که طمع پر یکم غم

مینی دی جیه وین کن بله چه دغ دیون پلاس پلازم

که خواست پاد کار رضا که امینه بو کرم بادشاه چه

امینه که تخته ده خورده د

د دنیا به کرم لار کوی نیم

که خوش شای آکرم

یون می سنله رانله

سنله داده اوسری ویم

خلود نوره وائی اته یو

حساب کروائی اته شای

پره الله نوره د پاس

سل و خلوت ید سه

دوی نائی خنی بیلین یی

خ نوره رایب یی یاکرم

هم دغه نوره نیا نظر کن

سینه ید قور زه یی پین

و خانکه یی وایه شین

امره بیارته لطف هادی

و ملاله لولیم عشقم

چیراب ید نفسی عالم

سه یی بنه واده ای عالم

حساب کروائی اته ندوی ^{لی} اتم

اوسنم وایم خنره زیاتوم

یو محیطه رایب یی ^{مقدم} ملاله

چه محیطه دی سری نشسته ویم

یون خورده بل تر خنکانه

خکله انسان قران وائی عالم

یولی مثل مرغه و شو مکریم

قراسپین یود و وایم

خله لیه خانکه دن کنم

ده صورت مرغه یی و ^{لقلم} یو

SECRET

مفتاح شکرینہ

Spok. nok. ok.

وای به تن سوخته زله

لَا يَخْلُقُ إِلَّا مَا يَشَاءُ ۚ يُخَوِّدُ مَنِ ارْتَضَىٰ ۖ لَكُم مَّا رَزَقْنَاهُ يُقْسِمُ بِذِي الْعَرْشِ عَظِيمٍ

داد و ستاد و نه مجاز:

SECRET

کتابخانه عمومی

سیدالاسلام بنوری خیلہ دی

يحيى بن خالد بن عبد الله

و ن عرش شکست و بیهوشی

4:11

الحمد لله اعطاه حواء خنكاً وراعي

دفعہ سرحد زکوٰۃ زہدین

سادق قادہ ددو خوشو اخلد

پیش از این

کے

بیت المقدس دی یسوع مسیح کی قبر

در عجمان محمود علی خاں

الحسين ماساد مع كازاكي

۱۔ استاد اور مہتمم کی

ایمانی متذکر

فانما من ربي ما لا يحيط به الخلق

مكتبة

مع نکاه کرد و در دین خود

د بیالو تار و ست و در

چون قطره تاد مع بکشتن کرم

در حصار لاله دی ماخ و

بی دیدنم روزگار ریش

نه به بت حوله ناری

لا اله کوی شایه دی و در

مع نیلا ه ستر کی بیالو دی

در حصار کوه دی و در

ندان و سر و کلان و لیرا

و پیر و ان کینودی و در

داد خیل ز نه حاله بخدا

سها شاه دی پرد و ستر کومین

اوس دی سید شهابه نوکتان

بر حج و نیب که شنه خاکن

سویان سپیدی غابون

و در لای حسیه و

سپیدی برای مرود

چه دامن کشتی

بنایسته د باغ کلوته

دنایست محنی و نشسته

هم خوشنویز عزیز بویه

په قد سر و صنوبر

چشمه شان کوی زیور

سوار خرم زبون

بر عاشق سے کناروں

بنکار کہ دزد پر میلان

همیشه که ناتارون

دکولی که کذارون

چری و وین بین غم زلف ^{تارون}

په خزان و چ سه بانو

بیمالک دؤن

پروزه کاند رفتادون

سه نوکان لک لالون

همی خوی لشاخورن

کاهیلادی و کاه غمزن

وریه جریه مین زبون

کحل خضاه لاله زان

لیدی و رخ بانو غش

بی پرواه و سبیل و ریه

راجاں یہ محف کر

آمن جیل و شرمین یہ

چمر الحبلہ حسن و نیر مجر

و یا قوت پشان لیان دی

و غامیوی تجلی خن

لونی کین یہ دی پچان

صراحی کردنی لب

دلبری یہ رنگ برنگ

آشتای لاجنران

خان چمن آراسته که

سرای بهار و گلزار و کمان
بنه عجبیه خجسته

گلین ماوسه عاشق
داد دست و شکار

احمد شاه دیار طویله

وسکه دیر که چینهارون

خدا عجب نازنین
نور زلفی و مه چهره

دلادای عطرسای
خوش قامت کجین

سید چشم دلربایه
کل لثام ده قرین

مه بیکر و دل آدام
زری خشکله سیه

شکر لبیم غیب
یو عجب نازلورین

مکل بخانه خجرام
دستک یوی نازین

دل آذاد شخ و شک
تا یور و خور و کجین

خوش آمدن بزمی و بزم
کرم و کرم و کرم

سرو قدح کماله
خوش و خندان و خندان

کونین	کونین
تل دزد و نو دهن	سبیل بوی که زمانه
تا غنای نو چین	ماز پرده و مله روی
خشا و سر که گویین	سراکن خوش زبانه
تخت سینک کالین	سینک تنه عنبر جویم
عاشقان به ی لویین	و مشرق ترهینی کی
صبح به منقش ^{لین} تو	بر چنبل مرغ غم تو

پد عادی احمد یاد که

هرچ داغزل واپین

اگان رویه نه چین	خجیب ناز مسین
نالیدی ز رونه وین	یما حیه مخ زینه
بی له تیغ ز رونه وین	خوش وانه خوش زلفه

زرد و نه همی بود که
چه دایم و ماروی
که هر نفس کیری کم
تل و یسار و لاهین
که هر نفس پر نالید
بر بر رایشه مین
نه کل یو مینوی کم
دباوان بد و دینم
دغه چل و یل و چار کم
پر بوجیل یو دزه پوهه
نه خر کند ذات صفا
فاخر کند معتمد
که غماهی میی لخت

چوله بت استوار
نم خنکله سهیل
تل و یسار و لاهین
ملک یو یو لاهین
چوله بن غ و که شیرین
د عشق لار و تکه بین
شوم حرام لد و بین
د عاشق پر دین میت
بیا چوله شما بین
ترین لک ییم و رقیب
سترکی تلری خد بین
چه ملاقات به ما بین
احسب فالک و لاهین

چو تو خله خوي تيون سا به دو تيم بهين

سا به خيله خوي پايو مهم ستاده لوگين

اهل شاه خوي پريده

چو وي لب شيرين

شبه کرم ارماتون امين خي قتانون

دراتلوه ولاري نشه بيلتون کاندالون

دادتياد عنم دالده پرديسان غي زخمي دونه

مهرال لندون نيول مت تل ولي مين ذرون

دزم روي پچايشه لکوي خوله لک مازون

چو ياران خيله بيلون ولي نه جري لرمون

کوي اين شاه کوي ادني سات که صلاون

موش بل سوه نوي نه نظر او نه جان

دونه پلاس کي دهاني پچا بوسن پا و دونه

خار من واپه لیسو	پادمان پر ویدی کوه
هفت شربت دهنو یارانو	خال میخه سیدان
ما وواسیم کیا دانگی	به فراق زده به عادی
احمد خوانچه عیواسوخته	
مسین ویری کیا بون	

دولبر و سپین محزون	کون زیب که شمعان لوت
کون زیب که شمعان لوت	زایت دزافو بنما لوت
چه لری دایم ماروت	خه به قرا ویت مین ده
خه بر قرا که مین دیت	مصری قوری ی لاسون
مصری قوری لاسون	غن خری همیشه محزون
غن خری همیشه محزون	تلی عشق پر میدا لوت
من شندان ی دلگیر	مح چمن سترکی گلون
مح چمن سترکی گلون	چندای سپین خابون

چې هېڅنډې سپين غونډه

چې هېڅا پرېښو کورون

چې ژبه د پينځې اورون

ژبه ده احمد خله شوه اغون

خلفه بس حيرن

خبر نوم ليدځان

خولک مي له بيابان

پدرياب شوناکمان

پلار هغه و زوونگان

ماشودي وکړي دښان

بيا ته پشوي خندان

پلار دي پيژاندي لمان

ولي ته خويندې لبيان

که نه وایم غلجان

نه پين ماوم

بل قوه مي نور نوو

هاپا ووکا لږه شو

چې له سربرون کړ

سور لاسيه وځ

مور وچې دي پلارنډي

پېچي د کال پشوي

ماويل موري نه ولان

نه چو الیلا و زووی

چو در به در و در و در

از کس که در به در و در

از کس که در به در و در

نوجار به زیر کلون

در آفتاب و درخت

نمره سر و زرد و رخ کو

محبوبان پسیل را غله

مخ می فرغند خلعتی

فلاس و دره و سیر

عاشق بیکار را فلیه

دشمنان شش و باغی

احد یمن و یمن و یمن

لا هت و سيل و د
ت و د و د و د

مکوت به يا شکر
تا شوت ي د شکر صا و

بوچه مکر و کړي کړي
د کثرت ب ليونشي فا و

مقتدي و د و م و ي
که يو نوي د و م نشي ز کون

له شاه ته جي د اوبل کړي

مکر تلخه س و فلي دي لا

خما يا شناي دي قسمون
له لاس و و کانه لاسون

نن د لبري خدي واکړي
له خدي و و کوم شکر

هرگز و ا ي شمال
چه به ته کړي و يار زلفي و

د و زلفي لڅ س و زيم
که پر چنډ و پاس و و ي

هغه م ساع و و و کړي
غدا م و و و و و و و

يا شت لپان غافل نيم
که شان و و و و و و و

له و شت لپان غافل نيم
په و شت لپان غافل نيم

تسکین و آرامش و آسایش

بجای آید و دل را تسکین

و تسکین و آرامش و آسایش

بجای آید و دل را تسکین

ای دل غمگین و غمناک

کنه خیره و نیلوار غم

صفت کرم لاجنان

پوی روییده خوشنود

دعا عشق ده قدران

شکر آب سیم غیب

گلخانه لاله زار

سجده روی عنبرین

قله ناله غلغلان

نمین محبت زین

دل آرای عطری

خوش آیدان غمناک

دل آسایش

ماشوق با سحر جان	دل انان که دفتان
کویلدور وری کمان	خشتان خوش و نلکا
پتاهره وری ناکمان	دود و این میگو
خویش بر سر لایق	سر و قل سمن جند
نور دایم که لایق	آهن چشم و خنجریم
لاس نه آخن لمان	سحر کن شین کر
له کفاره بی ارمان	خوش زبان مهربان
میاجین و لستان	خون دین جند انکیز
له دزد ده مهربان	لب و شکر بیز
آدام وری له جهان	کمال اندام خوشتر
دعاشق دزد ساما	مازنین ده قرین

سجده مهربان
دشمنه امیر شی نکهبان

چو می بیند و می بیند
که بخت میسر خواهد
ستاره ای به کمر نشی
پاشنا به هر بینم
واشتای قه بگورم
ز به بگرد نک خویشی که

ان جلاوس و می بیند
کراته نه ستانهای
نه به خویش و نه تل لکان
تل به و نیم لب خندان
ز به خویشی که به پیران
چه و نیم و می بیند از این که

این شاه که همیشه وصل می یابد
و قرب غم غمی لحاظ

خجیب دی رخاؤ
چند ن لری غاره
سینه ی عجیبه
ولادی صبور دی
سروکده فلزین

بنایت پشته ناله
پا خری بی بنه
سپین خواهد افاد
سری سترکی به کلان
سپین جویا به مرید

فَلَمَّا رَأَى الْمَلَائِكَةَ

سُجَّدَ لَهُنَّ فَاذْنَبَ عَلَيْهِنَّ

سَبِيحًا فَابْتَدَأَ بِهَا

كَلِمَةً وَخَوَّاهُ مِنْ شَتَاوَنَ

وَرَتَّهَ جَوِي مَيْنَ زَوَنَ

طَلْعَ بِنْدَ كَهْ هَرَوَنَ

وَقَبِيحَ يَلَوَ عَمَوَنَ

كَلِمَةً خَشِي جَوِي كَرَمَ كَدَاوَنَ

فَلَمَّا رَأَى الْمَلَائِكَةَ

سُجَّدَ لَهُنَّ فَاذْنَبَ عَلَيْهِنَّ

سَبِيحًا فَابْتَدَأَ بِهَا

كَلِمَةً وَخَوَّاهُ مِنْ شَتَاوَنَ

وَرَتَّهَ جَوِي مَيْنَ زَوَنَ

طَلْعَ بِنْدَ كَهْ هَرَوَنَ

وَقَبِيحَ يَلَوَ عَمَوَنَ

كَلِمَةً خَشِي جَوِي كَرَمَ كَدَاوَنَ

شاه دويان خونروي

وسکده ديار که صفون

همچو بچو بسج و او بنو

خدايي دي نکه مبتلا

ابتلايي به لگما و کمالند

همچو بچو بسج و او بنو

خدايي ديار قون سلا

که بچو بسج و او بنو

در روزی که در آن روز

و که در آن روز

خدا که یوسف را در آن روز

پریشان ساخت و در آن روز

و بعد از آن که در آن روز

باو که دیار خبری را

کی یاری و تله به در آن

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز

که در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

و در آن روز که در آن روز

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

منازل

و کتاری دشتی نو
لحم و دهن کتاری نام
کند او هیچ و شوی نو
سجده به لایا و ترجا
چو کل ریسم خوشی نو
دکل برای پختی کل
حسن بنایتی غلطه
حسن بنایتی پنجم
بلخیه تو خلد و ناله

م
عشق کل کاند انکار نو
عاشق که سبک پختی نو
کویا مرست و شوی نو
هر کانه دزد و اختر نو
دکتر کانه و دزدی نو
چه بری که یثوی دشتی نو
سبک و خوشی نو

ا- شاه چه تل دشتی
داصفت لغان بر او دشتی نو

درویشی بیاد دشتی
بیا ساری بوختی نو
چه می تو خانی نو
عاشق و سبک بری نو

چشمه دل کو مکر

چشمه دل کو مکر

وہ تھا تو کس دیکے

تو بنیاد و عیشہ کس

عاشق پہلہ و خاد کس

مع بکمان کرے بیلی پت

پلو واخلہ لمس

سہ لبان دی عزائی دی

و سپنی خولہ خیرات و کر

کہ احمد شاہ بہ بناد و

نیایستہ عجب جلو

چہ پر زین حیلہ ناز

دست و ملک و زمین کم

ارواح جو رہ بلہ دین و

هنگامی که داروای خود به تقدیر و الهام خود
پرو حیات بنده یکاکی نامگوست و یکتای معرکه

چون نوم داروای خویش بود
خویشی جوابین کوته د

دلاهرت مجاب صورتی
که و خیل یکتا کوری
دویدن و رایت و
د تو حید آفتاب و نوح
پرو صورت کنز جان و
اوسد اخیل وطن زوفا
معرفت یقین دیون د

احمد سایه له نرشته

ولی مستقامت مایه

دین حسن د خزا نو
نظم ده چشما نو
حسن زین چوبی د خربو
اوکه کریم وی د خزانو
حسن حکایت د خزانو
لاس د جا پر ساریه

و من کلمه چنان و بیا

شما را به من و من را

کنه نهی و روی و خواب و

میر و خلک و قنار و دوز

و من کلمه چنان و بیا

شما را به من و من را

کنه نهی و روی و خواب و

میر و خلک و قنار و دوز

اگر چه داس بر پیشانی

اگر چه روی پریشان و زانو

خاسته من خلوت و

ز به بلبل بکن خست و

لر قی فراغت و

من دیدن پرده جنت و

وامامت و سعادت و

چه بوی تل و غم هیبت و

درست جهان چنان خست و

و من کلمه چنان و بیا

شما را به من و من را

کنه نهی و روی و خواب و

میر و خلک و قنار و دوز

اگر چه داس بر پیشانی

اگر چه روی پریشان و زانو

اگر چه داس بر پیشانی

سینا کلمه یار و

یونیس کی تیر تیر

دین سرود چمن و

ددیدن می کوسیکت

چه و حسن ته می کورم

شاه بی ترقیت عرکه

مردم عالمی و بیخود

نمی یاسترکی و

چه لیا و هم پیاله شرم

تورضه چا و دی زیند

پاوان لاس پر بله می

مقیان مامیان می کوی

سینا کلمه یار و

یونیس کی تیر تیر

دین سرود چمن و

ددیدن می کوسیکت

چه و حسن ته می کورم

شاه بی ترقیت عرکه

مردم عالمی و بیخود

نمی یاسترکی و

چه لیا و هم پیاله شرم

تورضه چا و دی زیند

پاوان لاس پر بله می

مقیان مامیان می کوی

همه پیکارم خواجه خیزی

چه می روی سر می روی شو

چه سال کی در خلی شو

چه عشق کنایه می شو

چه تلم دخترا ن شبی شو

آنم یکی شکر و ن

پدیده ی تلی شو

دعاشق پند بل سر یانی

دعاشق پزیر دغم جری

دعاشق بیاد عشق بلی

بیایه دل دزد می

دعاشق به شک کی

دعاشق بر کوه و حوض

در سینه ی کینه

سخت نیست را باد

کجای پادشاه می

دور تل که می شود

داسکنان در حوض

آنم یکی شکر و ن

پدیده ی تلی شو

سزگی دی می پتلی

کله شوا کلاستالم

هر چه در د عالم

چرا دل نه طالع عشق

خداوند و ماهی

در دهر و دهر عالم

شماره مشهور من مستحق ای

چرا به من می آید

کارهای من طلب من

بر عاقل نیاید من کارهای

وای

ناتوانی من طلب من

کماله من معطی شده

چرا منی در نامش طولانی

شاه احمد سر و مانتا خدای

چرا انکار کرد من خجسته

ای شادان جفا دارم

دین بر رخ باصلی دارم

ن به و الفظ تکرار دارم

لا اله الا الله

لورج خاتوبه ده

حق مینه داس ده

حق مینه کلید ده

لا اله الا الله

ای حیات دارم

خیر باصلی دارم

چرا به من می آید

لا اله الا الله

چرا به من می آید

لا اله الا الله

چرا به من می آید

لا اله الا الله

چرا به من می آید

لا اله الا الله

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	خداوندگار خداوند
وَلِيٌّ تَعْلَمُ بِي بِهِ	مخلوقه و تاجیه
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	یکتنی طاعت گاه
وَحَبْلُ صُلْبِهِ بَدَنِي	لناست نه داودن
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	هم پاد و بنا سون
بِي يَارَ عَمْرٍو قَمَرِي	چو صید به اصل کرم
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	داریم به شمع
دُخَالِقٌ بِأَمْرِ ذِي	چهره نوبی مکه خوی
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	و سکه دای صر و یو
وَحْنٌ يَادُكُنْ نَزْمُهُ	نقد شکر به غافله
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	دانشی کر تمامه
ذَمُّهُ كَوَيَالِكْ بَلْبَلَهُ	خبر به کوه کر حله
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	نقد به صر و یو

خداوند و سرور است
و با خیر و برکت و ناله
که با صلای و مغفرت
همدرد و سترگینا
و اخروی خیل حاج
و حسابی لایه
و دنیا و آخرت
مکر و انصاف اری
خدا و نیا عزت با
پروانه فکر کن بقیاس
که گوشت و کریم لایه
همیشه و در غنا
ای خدا دل حیران

که با صلای و مغفرت
همدرد و سترگینا
و اخروی خیل حاج
و حسابی لایه
و دنیا و آخرت
مکر و انصاف اری
خدا و نیا عزت با
پروانه فکر کن بقیاس
که گوشت و کریم لایه
همیشه و در غنا
ای خدا دل حیران

چو نه دايه دايه کيئا

ميد خوان لسان

کونه داد ده سنا

ماد عشق چلانم

لدي لفظ معنم

ماد عشق ديد خبي

ن سک زده يدي کيئا

که داخان آمهت کري

هم که داد کري کري

هم که داد کري کري

لا اله الا الله

والله معي آه

مسي نعت والي لونه

لا اله الا الله

هم و سنا دايه کيئا

لا اله الا الله

بیتين بار دي کيئا

لا اله الا الله

نشی لانه لري

لا اله الا الله

ته به زده يدي کري

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

دي ناظره منقول

سلام دیکنه ملا لا اله الا الله

صورتیکه لا خلیفه ذی جلال و کبریا

نه وقت یو کس بر اینی لا اله الا الله

تایه واد وین غنیان بی غنی و بی نیاز

داوینا کوی عاشقانو لا اله الا الله

خوین خرم اوس حضرت جد جبرئیل

هم بخواند ی کایه لا اله الا الله

وینجا یکتا کاه قهرور العالی لا اله الا الله

نه زاری حکم اله شرمند بستم بر کما

ظالمید ستالرحمت تلال سبزه الدنیا

نه تاضل کم ویری لعل و شکر و سیر

چل و پل ایروشته حکم بیکرم بهاد

چه و چیل ملز کوم دایم حکمتی و ای کله

من در غم و شغل و مشغول
 نفس من کار و عند الله
 گفتا من که غلامم
 و شیطان طبعه با
 سکه دزدانند و شب
 ترک خزان و شکی

تله یاری غلام

بسم خدا ی تله لجه

در وقت دی گون و تیلی
 کنی و ابرو رخ و عمر
 او گیتی شکست که تا کمال دنی
 خرد بینی او بدای کن تیه
 نیکوئی هم در سر و سر کال
 دلی تله ابد خوئی کوی بلاد
 دی چهل عمر و دی ما خیز
 یقین و رخ اجل کنار و که نا
 لاس و موزی بودی نوب
 قاطع و عمر تللی کوتاه
 که کمالی بیانی و عقباته
 نا امید پا برهنه شی کلاه

چه داری رو و دوی و عمر

چو نوازی شربت لا اله الا الله

ما یله یار دایره	ما یله یار دایره
که منی یی زو منی	که منی یی زو منی
توروز لوقا کینه گم	توروز لوقا کینه گم
دخ دو دیک مورجی دیز	دخ دو دیک مورجی دیز
چه یاری نکه خود اغیار	چه یاری نکه خود اغیار
نیم دهر چه کل چند که	نیم دهر چه کل چند که
خارجه کل ری همه کل ری	خارجه کل ری همه کل ری
مشتوقی ویک که باردی هم	مشتوقی ویک که باردی هم
که دوزخ باغ دلیله	که دوزخ باغ دلیله
تار کو کار که منور تار تار که	تار کو کار که منور تار تار که

احمد شاه که دایره یی هم کلان ری

داره یی یار کلان ری هم کلان ری

ز به چه منی یی که هم خد
چه دایره یی منی یی کو

تداهس نبلیستد کورم	منی تو سکاره بنایتی
نؤوی ده بکوردم خه	کلیار و ماته کوری
لمغ و بز توتد کوردم خه	کل جهان سپین پودی
لئون و مخ ته کوردم خه	که و مخ و تدی کورم نوری
نوز و نیم جسمال کورم خه	نوز جسمال خرگندلکو
علم وجود کورم خه	بنجی علم و مراد شه
نه وجود نه علم یک ورده	لوجود وجود بینم
پورده کبر لونی کورم خه	تو عرش لوی یم خک و دایه
طاقت لجنه کورم خه	بخت لطان دایه

یار پودالی دی اسماع

نور لب و دایه کورم خه

بلبل چر دانا لاله که	پرزده داغ کلاله که
ده نیکس خله ده زین	داغ مست لاله که

چون تر کس چو پندار آید	نیل خور که سهری
چو پر کل درگی ناله	قریبه چایب دی
بیا خزان زنده ناله	پله میس هوسون
که خان دکل بخوراه ناله	دو خاریه مغزی مات
کن مینی سزگی توغز آله	دسرد لال به دیر پشته
لک نامان ده شام کیک	دنبه دا هیه پچانکه

هر بیان چه عشق وی

احمد شاه ی جو پندار آید

یو کوزاروشو ناکاه	د معرفت له صبحکاه
اوس ژوندی کونم کیک	خماصورت یه لما بیل کیک
دنا سوت به تبا	د توحید ژوندی فنو
د چک شریک کامینه	د وحدت جام و غواړم
د قلعت لوی به دوی	د دشت چلک دی نو تر کیک

چو تل آگاه دور می پناه	خاکل مرزوب و خواجه
سک من و صغ بله یگا	چو یکتا سرب کرا و دی
به کمان بندی در دهام	و معرفت او به دوانی

که نظر در دست و کربے

احمد شاه بکر به خلاص غم

بی اختیار اختیار نکه	بی عین به اختیار نکه
لاهی پشت علی قرار نکه	خویشنای دی لید لی
کتر له داغ مدار نکه	د پیروان لبودی داغ کو
می و به خواجه بیار نکه	لنبلودی پر دی سو
بلیسان و قار نکه	بیکانه له نکه و نام
بلیضم بل کار نکه	داشتنای غم نو و دی
بیهامان بیار نکه	بیهامان پر زین و کلو
چو کل نه چغاف نکه	بلیبل بکل ویزی

ز به دگل بوسینه یونی
پژده ایستد ز اچه
کن هوی پوره خبرای
لله هوی پوره تین
لیونی و سب کونیه
د فز زک الله یو غم
چینی یار خپه قیری یی

هېچ پوره داری چا زک
بی ز د لیل د کور
ښکاري به پر کیدلی کنا زک
پوره دی و چا حسنی نا تارک
ز به ی جوی قرار زک
قرار پور د نیت و کور
هغه شپه دی سحر زک

و الله شاه دیادر خنا چا ده
خدای دخی و نیرا دیار زک

باد قاهان که غوږی و تون
د آشنای دیک غواړم کچلی
د آشنای دیک نظر آسادی
ز به خوله سیند زور و د

ملل یو بری نه موندنه
خو حساب و کاله یا دینه
د غم و غم که د غم و غم
د کم زور و کم زور

انسان دلبره تالو بایه یی کنه و شامین پمخ طاق و بو
 و مضبک خطه یی مری نیل که حاجی ش پکه پدینه
 عاشقان لجه بخت کلن یی کنه ساه حسن خرم مینه
 و مضبک تنه یی مری وارو خلک داوغان استیار کنه

احمد شاه که غواری یارو یی

و چیل زنده کن سینه ضا اینه

مخموری بیایه و رو که چه ییلاخه چری پوزد که
 له عاشق حشه لیدی چه پو بنتن دمنو که
 ناتاکنه کوین تحقیق چه دکور که
 بکاته یی نه پوهینم چه قتل دسرو که
 بیندانی مری لینی که زبه پوری پاورو که
 و نه بخدا حسین یی یندیه و زلف و پد امو که
 و نه به ناری نیل که زخمیه و تور و مارو

که عاشق که فریاد کند و قهر کند بخونیند

منج کب بنگان نیی پت یی دخیوهار که

که نظرد که احمد شاه

ز به به باغ دینه کلوه

چه بازی که به اغواء گون شنی استخوان

و جالام ورنه رسیده پدیدن ز به شنی بیه

چو له کت و حیرتیم ز به می کنیوت پاراه

اشنانی ترحل زایت ولی صکه دوی اغواء

بیایار به نقتیریوی ز به چه کنیوت به براء

له کثرت خدا حسود

و عرفان و به اصنوا

مکتوب

نن بیایار به و لاری نورانی ترید فاری

سپین عابنه میهن که من شونان شکر لاری

بدر و دامن ستاره پلایه پله او بی

مشارون لاله کون لبیل ذره و رتبه ژانی

چاه اسی بر من و اشی کبر تر و بر لب سوز نوبی کاردی

ماو یل بزدن می بخند و شاهر می خرنکه زرد و نه

که لب می دلبسته مارا کی خواب لب به تابان جهان

چو تسبیح دسهر و یانوش زاهد که هر خرم بر سجده زاری

که عرق دی بطاعت خلق

باری ته لغز یا نو و عاغوبی

مست می پسینه بی عاشق کو و بغیل مرغ عشق شو کو

که بر یکری پلاس کین کسبید دستار پر سر عشق شو کو

که چنان بیاجات و کوری دخه نازیدی لوزن قطره

که عاشقان و ذوق خواری له حبه دلبه کو بیام

که دلو کو پسیل باشی بیام داویشتر تو به پسته کاش

بسم الله الرحمن الرحيم

که نامی بر کتب و لوح و دیوار

که نامی بر خوری و دایره پارس

ست می بیند امت لالت

به نامی بر دیوار و لوح و دیوار

ست نامی بر کتب و لوح و دیوار

دندان که چرخ و شمشیر

خاری ترکی پارس و شمشیر

ن احمد پارس خورشید که می روی تار

ولعنه فغان می عاشق خور کوبیده

دشمن زلفی تار تار دی

صینه پر زبیره فار

ماران بهشت وی بر کشته

دشمن زلفی تار تار دی

بغل سرو دهم دی

سینه که کین جگر

چرخ و باغ و چشم

لاله می سر شمار دی

دویند که دانه پنهان دی

دوی و دانه که پوزار دی

کون زبیر و سپین خن

سپین خواک انار دی

پای و دانه و نه میان دی

دانه و دانه چری می تار دی

چون که دین حسن و عیسی	که دین حسن و عیسی
که پیکار بشا در بار دی	که دین شاه عقل و زور دی
عشق بی باز مشکلی کار دی	باز شاه کل در بار دی
عزیز پندار صحابی	که دین و روح کل
چندین نبتی صد غریب	زلف و ارمغان بی مائت
ایمنی مصری تور کوزار دی	مشکلی باز اعل برینی
و عاشق به کوزار دی	دوا به دین و دین
دی کندلی زیر و پتار دی	پوکر یوان باندی غرق
که دین حسن به باو دی	پوکر لورچ زین کورم
بی حسنه خوا عزیز دی	چندین دین که کل رای
چون غم تلوی و نر کار دی	جنت خواست به فک

وزن خواست و جنت و ک

احمد و پادشاه و کار دی

خجسته یی که بدین

جلیل و میان رفیع

خجسته یی که بدین

رقیب ستاورد و بیگ

که دستاوردی به نوب

کمر قاز و بله یوای

که لب واز لماپت کوی

لر قیب خد مانه کرم

ته چنما سم نکوری

خه فلک رقیب بجز کوی

رقیب خه خیر لوان

ماستان بیرون

دار ستاد در طراوی

تخت جوی که کمانی

د طایق طایق بلا

بله میان چو کوی

د غاز پنج و ست کوی

رقیبان ماته و باد

علوت و اوستا

عالم و خول غاز خاوی

دار و ستا پند طایق

خاله کریمه دوی نادنی

خجسته یی که بدین

چنما ستا پند کوی

چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد
چهارت ي پنهان به بريد	چهارت ي پنهان به بريد

اميد شاه د بيلتانه خبر پويده

کړي خبري د وصال مادي نوږي

سپه زلفي تاد تاري	په کوزي بياکي
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري

شهر وایه سستای	کوه و برانه خلدای
تل ویدار ویدار	سینه زلفی تار لوی
که است که بر کمر که	زنده لاله بر کمر که
د عشق پی هم لاری	که است که بر کمر که
د محو و جفا داری	سینه زلفی تار تاری
عجب زیب که سپین	د محو و جفا داری
سینه زلفی تار لوی	تل ویدار ویدار
سپین غایبون لب آیدای	مور سترکی خوشترای
شته تالون وونگای	سپین غایبون لب آیدای
بر خدی لاله خلدای	سینه زلفی تار تاری
کلی عشق یاسود	د لغز و تاه افروز
خدی که نودون	کلی عشق یاسود
مور سترکی خوشترای	سینه زلفی تار تاری

و که من می نویسم یاد می	من می نویسم یاد می
خواب می کشد کبابی و شبی	و بستاند بی سکر و قوت
چه لاری بند که یاد می	بچرخ خبر نیم نه چو هیزم
چه و قتل آشناء یاد می	یاد شد یاد می و یاد
هر آن قدر برینو حد خم	و یاد می هر آدمی وطن
بیا باشد چه بودین کین	که برین باغی مدت از غی
مین و او شده را لکین	که هر چه هم خبرین می قتل
ولی عمر که یاد می	که حق تکیه کرم تکیه نشی
تو و جگر نک صورت زلفی	چو حیل نه دیدن وی نه عمر

عمر چو خنی بیا به دانش به بیارت

ای احمد عمر که بلد هیچه تیر می

کنه یاد پس کشتان دی	خدا و خاوی پریشان دی
چی تو حله و چه یاد این دی	ان جلیل نمی نه پوهیزم

آشناي بر که پويسته	چرا پوي لي کوي
خداي پس خويدي	پژواک خدا خطي
ياد تل و يسي خناله	خاموشي و ياد خداي
که مي ياريد سرخويدي	تو قربان مي شيرين خالي
خداي مي يار نک ملا	خدا هم د ز به آسان دي
خدا يار رضا پکار ده	چه رضا ياد ايمان دي
که هر خوشگرم ن فکرونه	ياد باقي عمر چلا دي
ارمان نگر من د عمر	خدا يار بشرا برهان دي
که د ز به پت مانيه	خدا قبول يار و بنان دي
يار بولي قبول نوي	بنائيت کلي د بومنا دي
ياختيار به مي چليني	که شها غر و آسمان دي
به ديدن کيزي شکسته	نادرين و خون کان دي
دخوي جانب لمخه	لهر چاکني کويان دي

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

دیند مرغان را و دیند مرغان را و دیند مرغان را

مهر چرخه	کامی عشق کاه
مکر و ما و نو بر لک	کج چرخه
که خراک ی خفته	لحان پکا
قتلول و ده دی خرویه	تل و مر که که تپاوری
خاله واته که زلفی لوده	مین بند توی
قتلول می سعادتی	پردیسی دیری

قتلول دیار دواته جهان

احل خونه ده پردیسی

کوه دایره یار دی	شبی گل خراک
چرخ و تاب ی قدرانی	خرید لب ی خنای
ساقی لبوب	همی سیکو بخند
پند و خن	هم میکلای دینا
فرخ بر خال	عجب خند و خند

1954

کتابخانه ملی افغانستان

برکات علیہ السلام

خزائن الغرائب

غیر ملکی سامعین

برکات

میرزا محمد

میں نے کہا کہ

این کتاب در دسترس است

مَدَنِي خَلِيفَتِي خُزَيْنَةَ

وہو غفر وای احمد

ياران واپه کلونه دکلاږدي

ماہنامہ طائر

تہ عجاوین خلیفہ

صيدنانه چکانه چاکو

عاشقِ راحہ کہ تمنا کی

کشف الخواص

تہ نظر پر ماکو رہے

مالماسوی کرے

10

بشارکم

3-10-68

کله د پستان وای

د پلا سر د زو سیر یی

خاموشه پیر د یی

د سار د قیض پسر یی

کله اسامه مویو به یی پر

د پلا سر د زو سیر یی

خاموشه پیر د یی

د سار د قیض پسر یی

کله د خپل کشتگانو د یی

شاه احسان د دین قوی

کله او به یی د پیر د یی

د زه لپ پره وړ د

خپل یی کینه لا وړ

د دنیا مرام د غم د غم د یی

نخه ارمای یی بیلتون یی

نیل لاسو یی یی یی و یی

کله هر چو د خک د یی

د سار د قیض پسر یی

د زه کباب کین د یی

د دین د یی خپله د یی

د یی د پلا سر د زو سیر یی

د سار د قیض پسر یی

د یی د پلا سر د زو سیر یی

پہلوانان پس نولین	پہلوانان پس نولین
سور و رخ پس نولین	سور و رخ پس نولین
دراویشی سیلاب پر خیز	دراویشی سیلاب پر خیز
دجلہ پر تہ بند کی	دجلہ پر تہ بند کی

احمد شاہ مینہ مکن

بی لخدای تہ پکاری

مین بلبل پہ حسین	دجلہ و رخ و دین
زہری کل پہ ند غنچہ	دہن مکی سرپتان کہ
زخم زہر دہ جو رہی	وہ کل و رخ تہ کورے
چہ و کل پوی پر کلین	ہفت مہ بلبل ٹوندی شو
بی مرہم کونہ پر ہار غنچہ	داشتنای دید یہ مرہم
دبلبل تہ پر نازین	دین کل و نولین
بلبل شکہ پہ مستین	کل پیالہ دیمو

باده یار لور و شب

که راسی احمد شاه

ماده آشنا بشر لیدی	د ذره بنوری پیلانی
د زره خود اذره نورو	د ازل پتوت پتوت
د آینی صورتیه را کر	ما خیل خان بکیر لیدی
مخه د ووه د آینی وو	و مرسله چاکر لیدی
معنی می ولیدی چپله	له معنی معنی دم لیدی
و محفوظ است و کون	عشق عشق پرمان لیدی
عشق بیایسته نورو و	د عاشق پر زهره لیدی
عشق یی جو به میزان کر	عز فلک به امله تلک
د عشق متله پر کونین	نورده ایمان وی تو خلی
چه صفت د صفت نو	نوریا خلی صفت لیدی
عز و مرچد عشق ایمان و	عز نورده صفت کر لیدی

چو عین عشق بر من افتاد / شریقه حسیله بر غلیظ

دو دست کو نظر یو شو / هر چه در یاد امان امانی

عکس و عکس جوابت / دی لاغری و سیدنی

د اصل اصل می پیامد / عاشق دلبر بخوانی

جلد شاه صوفی نو و درویش

خکله در ویش مزاق ولی

نیو عینم ته دی چای / چه در چرا پر ضای

له عاشق سر و از کوی / بیالرقب سن وای

عاشق دی و در خاوری / ورقب تی ولی شای

ز به باختیار ستادی / چه و هر خوانده نیای

کنه جور و چاکری / خراک بوی بیوغای

به بند لوده سر خیزیم / چه ته ملاعصاب

بم و دست نواسیم / بلی ته خوب شای

نظری و عاشق نری	ترخ عشق که دایم
نه که مر مر شاکی	خسب و عین و نظر بای
خلق و زنده خالی	خجسته و زنده آهن بای
نرم و صبر و صبری	کینه و پشایم و صبری
و عاشق بزده شریکه	بیاله و زنده ی یک تنهای
عشق و ی آینه که صفا	خکله پد و ی سترکی بلی

خوبن او به احمد شاه

چه به نظر و دلربای

خادیا و دیدن بکاروی	عسری یار و بکاروی
بی یار و عمر چه تیرینی	هفت و عمر و آشکاروی
آشنای دی و در سترکی	چه رست و سترکی و سترکی
زنده لیا و سترکی	چه بی یار و زنده و سترکی
میخ بخره نه که ایتم	چه زنده و سترکی و سترکی

نصرت و زنه بخشي ميروهي ايا خياري

ز به حال دلي نوي چمن وي دي به لاري

به نکل ديار نازي که له ناصح دي به يار دي

مينه دزنه کله لك بلبل دي به چيفار دي

آشنا به ديرو يادين ي چه داو بنس به چصار دي

لهم چه يار به نظر نوي

به نظر جهان داو بنس غاي

مت بيا کوي خبري خوب که ار لک شکر

س لبان ي خامي سپين غاش به غلبي

لهم کتاي تشم ده حسن به لبکري

و روخي به لندن دي با نوي مکفي زغري

دويو تا لاغري که معشوق دي زور دي

ده داري لاغري به بچسن مهم کوي

لایم زلفین آوری

زده پشته باد

چو بکوه چو بکوه

دور بسی بیجا است

نهری به پیوسته

رخسار به کرکونه

زده سازه ای که خشت

نبایسته دی سهم کوی

بیر که چو چار چرخ می کشد

زهره دی تاد لب می پوست

چام دذر و نوبه می کشد

که جام ستاده لبوراکری

همیشه بزم شکسته می کشد

که می جام ده می و دوزی شی

دو و دو خوشی خال به می کشد

که و ربل له مخ و اخون

چای نولی نور پهلوانی می کشد

مخ دی آقاب ز که خلیجی

دو و دو آفتاب حسن و می کشد

چه میا است با سی لونه

مخ دی تان کل الشی می کشد

سمه لا و دی ستمی می کشد

دی لازل خور و می کشد

بچرخان به می کشد

پیشانی روی سیه ای که

سوی و عاشق زده است

لبه و دهان به وایزرم

بسیار داشت و سر پرده

لبه هر صبح به ولایت

و معشوقی که زده خدای پرست

ستایم چون گون در پای

خاکه بلای روی پکو هکلی

حصار زانو عسار که

بر حصار که نقره کمان چل

تل و مستی ترک و شراب

استغراق هستای و جان

که دم بر بدن و شن

خوبی پیاپی و بی

ستاده و خنجر و کلان

میند بر هفت که چو طالع

سوی که غنچه که بر چمن خلاص

بلبل خاکه مرغ نیم بسوی

چه ستاده و صفت کجاست

و صفت جری لایق کجاست

و لیوان که دین و لیریکه

چه لک و کل و بی

عاشق و تابنده و لیریکه

شکوه او و عین و لیریکه

مهری که دل از دل جدا
کدیا مکن با دل جدا

یار که پیشین روزگار
هر آن تیر و مو بر کوه

ای دل دیار تناکه
کد خراش بد غایب که

دلبل خوشم بهار دنی	وقت و نوبهار دنی
دلبل پند و عنونه	دلبل پند و عنونه
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور
دلبل شمع و کافور	دلبل شمع و کافور

مهری که دل از دل جدا

شکاهی دیدار بگذرد
پس در هلیو منت بلوری
چو چیدانی در یک فرایند
چو چیدانی در یک فرایند
که در این که در این

سرچشقی بر کبری بویه

بی عشق سر شد بکار

ته شمع و شهابی
هم در دو وقت تال
چو دی نور پیله لای
نور هم به ستادی
چو ستاپام مشغولش
ته خود با خامشیدای
و غفلت پرده لحنه
کنه در هر زمرگی های
ستاد مینی له پرتو
هر عاشق وای چه های
ستامون بر شیشه
که هر یک یکم به خای
چو قمر شمشیر بوی
چو اختیاریه نظریه
ته باز شام و دی کدای

مجلس شورای اسلامی

چادفرغ اعلیٰ لیڈنگ

ذہبیہ و ایلمارے شکر نضوی علیہ السلام

له صحبت داوایی بخ

په معنی در پی هنرمند و مبلور میماند

شماره پنجم - زمستان ۱۳۸۷

1954

دکتر محمد علی قزوینی

چنگا سلامی می بخاندیم و ز تو را می گوییم سلام

تلاوة و تفسیر از کتب معتبره
یا فقه از کتب معتبره

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

چند متن بر این مکتب

مجلس الشورى

ایها یاقوم براقله ذمه

اینها ما هستی مکن سزا

الحمد لله الذي هدانا لهذا
دعوه ذهبه آگاه دنی

الذي هدانا لهذا
فات می خرد بجنبه آگاه دنی

استصفت عیان شد
لله الروح وروح بنیاد

ضمانت کونین پند
لله جود دیوی نور پند

دو نزال رو را خنکاه یلین
وسکه جود نور بنیاد

احدیت بجهت تو تیان
ن و معرفت جبهه آگاه دنی

به اراده کنی طلب کرم
مانده علم خرنک بنیاد

و قدرت یون به جو کرم
یا بجنب مقصود دنی

و صاحب خانی را غلم
یا بجنب مقصود دنی

یا بجنب مقصود دنی
یا بجنب مقصود دنی

یا بجنب مقصود دنی
یا بجنب مقصود دنی

احسان خود هم در احسان بی تو

و فادیت بیا دلم

چه هیچ تو و حاله^{دو}

مالا عشق لیلی

خدا عشق شد

ن جسم جوهر

اند که بقایه باقی

عمر فانی

تو بگو که استودی

که نور است

یود و می

تو حیدر

که غنای

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

لغيرو شان گمان کن	نه دایمیت پزون دی
خواب کن	به صفتی به نفع به
غرض شیطان به یقین	خبرش له محبت
صفتی لقان تار پلور	محبت یوسا کو دی
صفتی عیب یا با استفلا	به اصل اصل پیامی
صفتی کورون پزون هلاک	لاصل به خبر شوی
زهر بلبل سیدر حنا کر	پیاد یکن خطر دی روی
محنت وجود ماصل لاد کر	
به اصل زه کو کار کر	
خبری د بلبل به منتظر کر	
ای خیمه خان منیار کر	

و سکه پاد می برون کرد	که پین زهره پناه دئی
یقین چه بد و زادی	ایامد بقتا بر مرتب دی
خسب خریه فانی گرم	حضور عین دامن دئی
حضور و طالب بخش	هر وقت مقام کرده دی
نور به سبیل پاد مرگ	هر وقت بتل تریش دئی

که سیاه مقام بلند دئی
 ماه کلیه تات بنکانه دئی

بحر حوی و دولت عیبی	نه بنکان وی نه وچیزی
لغظه حسن بنکانی	ماه نزه ویت بنکان چری
سکه زهره می دانه و دیل	مینه بوی پرمایع و الکلی
ما بخت و دیل ای باب	چهره بخت و نه قهر نری
و حدت شان و اجل شام	احلیت درایب بختی

نفسه مستور بپوشد / چگونه درین نور را بپوشد

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

در آن نور سپیدش / که بپوشد و در آن کفر

احمد اهل طول و طول

شرفه و فاضلانی

بیت و طریقه پادشاه

دستور پیر و پیر

و از نیا مشایخ و دکتور

شیرین و عسل و دایم

چه دهن و چه دهن

و دنیا قدری و این پیر

پد نیا و آخرت که احمد شاه

خامه شو چه پیر و پیر

نخ و پیر و پیر

و پیر و پیر

نخ و پیر و پیر

ای و پیر و پیر

زیر و پیر و پیر

پد کوه و پیر و پیر

پیر و پیر و پیر

اکت و پیر و پیر

له اطلس و پیر و پیر

نخ و پیر و پیر

و پیر و پیر

ای که در آید	ای که در آید
و که قند و کا و خردی	و که قند و کا و خردی
چند کا ملا نوا شاعران	چند کا ملا نوا شاعران
طلب کن کنز عر و مستفرد	طلب کن کنز عر و مستفرد

احمد پریزده تصنیف
و مرچا خیل نقل کا دزدی

ای و آدم زوید	ای و آدم زوید
روح و مشی و غور	روح و مشی و غور
نقیبه در سولیم	نقیبه در سولیم
نفس غلیبه در سولیم	نفس غلیبه در سولیم
خوین سیه مکر بالان	خوین سیه مکر بالان
ولی و غنری و غری	ولی و غنری و غری
یوکه اعدس کون	یوکه اعدس کون

کون لکن دینار

ای احمد دیار پور دینار

کردنک باریک کنده

دالت شها کوه که شری دوز کوه

د تاز دوش اقله دین کد زهر تخت د نوی شوه

خبر آفر مبارکینه و حیل اصل و ته کوه

چو روی غله خوی خان نای کبی لیه

کد خان پنا کوی رفته شها بن و بی سر شوه

یو عجیب دهر پس خد دوز استرکی کاد شوه

خوشان ده دهری کوه دینه دین استر کوه

دهری سعلق غوا بی بریده دهری کوه

بدنه برکی لیز و بی خان دهری کوه

دهری دهری دهری دهری دهری

بطلبی طلبی

بطلبی طلبی

و هر که در عمل مویان

بطلبی حاصل کرد

تلخی و بطلبی و بایه

بطلبی بایه بطلبی

آخر پاته و او بجا

عنم و آخر پاته کرد

چه خلاصه و بی غایه

نفت و بی غایه

چه بخلق و بی بخلی

هفت و بی بخلی

و چه بخت و بخت

و بخت و بخت

بدنه فکر و بخت

دنا که کون و بخت

تو فکر و بخت

چه در اسم و بخت

اگر بخت و بخت

بخت و بخت

و بخت و بخت

بخت و بخت

اگر بخت و بخت

بخت و بخت

و در بین اوردی سبایند	و در بین اوردی سبایند
و حدت هم بوضعتی	و حدت هم بوضعتی
لا هورت هورت ایلا	لا هورت هورت ایلا

احمدک دامقام حضرت علی
 تن باقی بقا و مقامی کند

دو گمان کاست و حکون	دو به بیلست کون
کس و قیام و حکون	دقیق قون و صاظه
کو در جلال و دین و حکون	که شایسته حکون
لیو و خان و حکون	که لغات و خبر لب
محبت نام و حکون	که لایق و شرافت
ماله و حکون	محبت نام و حکون
که در نه و حکون	محبت نام و حکون

کاشانه دینداران است که در

کاشانه دینداران است که در

کاشانه دینداران است که در

کاشانه دینداران است که در

کاشانه دینداران است که در

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

تعلق الدائم والخلد احسان

من اینان را در کفایت	و بیخود بگذار ای کاش
آخر دهم که گفت آن	بختی من در کفایت
هم گفتم که بیخود	نه چو کاش که در کفایت
و عشق خودی تلک آن	به کب و به کفایت

سوی من و ماکوی یار او
چو ستای قمان و که ایوان

دوب و عاشق ایوان	دوب و عاشق ایوان
له خط به خط ایوان	له خط به خط ایوان
دو عشق ایوان	دو عشق ایوان
دو حباب پدر و فرزندی	دو حباب پدر و فرزندی
به حباب اصل و فرع	به حباب اصل و فرع
که زن پسر و کز ماکوی	که زن پسر و کز ماکوی
اصول و فروع و ماکوی	اصول و فروع و ماکوی

خداوند عالم	خداوند عالم
فنا شود در محراب	فنا شود در محراب
عکس زنده که باطن	عکس زنده که باطن
عجب نیست لری در آن	عجب نیست لری در آن
در عالم افلاک و عکس	در عالم افلاک و عکس
در جبال و مکه	در جبال و مکه
تدریج می شود در آن	تدریج می شود در آن
نور و صورت ظاهر و باطن	نور و صورت ظاهر و باطن
ظواهر و باطن و عکس	ظواهر و باطن و عکس
عاشق و معشوق و عکس	عاشق و معشوق و عکس
عشق و خورشید و پادشاهی	عشق و خورشید و پادشاهی
و از این عکس و در بیجهان	و از این عکس و در بیجهان
و ظاهر و باطن و عکس	و ظاهر و باطن و عکس

THE

١٠٠

ملاکوت نورجوتی

بر مقام دهر غولام تو

تاریخ

لاؤفیت

غافل خانہ کی ترکیب

ملامت فاطمه

1991

احمد علی محمد مراد

مرفوعہ منجملہ

۱۰۰

مجلس شورای ملی

سرنامیہ - دینی پچلہ پایہ

وڪتاب الله

کتابخانه علی محمدی
مجله علمی و ادبی

100

طوبی از سرایان	طوبی از سرایان
مطلبی معرفت	مطلبی معرفت
بیا وطنان بیایم	بیا وطنان بیایم
وحد و حبل جلال	وحد و حبل جلال
دناست به ملک عالم	دناست به ملک عالم
تولد محبت و زشایم	تولد محبت و زشایم

ای که سرفایان لغت
نه به بدغ و کرم چایم

نه مرد نفس خا کوثر کن	نه شراب و وصل غنچه کن
نه شاخبر کو بی کرم	که دفره محبت کرم
فانی وای فراموش کن	دقیقین پلار دهر
به دهر چرخ کوثر کن	هون و ناصوت شه
له معرفت جام غنچه کن	پیکانی سرگردان کن

خنجر بر لبش نهاده
 که در چهره اش خونگه
 لبت عید به لبش نهاده
 نه غیبت بانگ سرخوش
 مملوشت از شکر و شادمانی
 علی الحوش هم سرخوشی

خنجر بر لبش نهاده
 که در چهره اش خونگه
 لبت عید به لبش نهاده
 نه غیبت بانگ سرخوش
 مملوشت از شکر و شادمانی
 علی الحوش هم سرخوشی

چه یار چغتای طالع

به صوفی پیاپی خوش گم

بلیز به خنده یار که
 به خند تو غار منهار که
 لک لک زده وار یار که
 عجب دهن جگر که

بند نه خمار زلف گار که
 زنده است به خنده یار که
 نغمه چو تل ناری لک
 در حاله بی حدان عار که

کمر مشرقي و پښتو	چاله د خ پنهان لار که
نه پکې وروښکان نو	اوس پخو من کمار که
له زمره ديت دوکان پورک	من خريد و روح په پاتړ که
روح ماله د ننه باند	چاله د حيات من پتلا که
چاله باران و د پړي	د روح ملک د غل لار که
يوه چاله آفتاب خپري	خکه روح سیر پل لار که
اوس د روح ماله	کوڼدي سم ست امانت لار که

ن احوال چه دیر ژاړم
که مي لاین د خپل د پل لار که

د صورت کر پیغور	د بهومي اني د بخور
پیر و د پني اوښ	کڼ د ک بر شمله کور
د دې د خپلې حبیبي	چه عالمي دي له نور
چاله لار کوس نه دي	چاله تیر د خپل پړ د بخور

طریقت و اولیای طریقت
که پالایش و پاکیزه
خلو و بعد که بی نیازی
مقامات و بی نیازی
جبروت و جبروت
دقیق و باریک
و لا محنت و لا مقلوب
و محنت و الف و الف
و هو و هو و باب و باب
هو جامع و بی پایان
و سالک و مقام و دانش
و باری و مقام و ملک
و بی و بی و بی و بی

حسین و حسین و حسین
داخل و محنت و محنت
و بی و بی و بی و بی
که سالک و بی و بی
کل و کل و کل و کل
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و
و و و و و و و و

کبریا

میاور کنی

تو خدای من

خدای و...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

بسم الله الرحمن الرحيم

چه بگویم و چه بگویم

چه تاب و چه تاب

لعل ما دست ما چو پای

ده و ده است کعبه خلی

لهم ان حجاب زوای

بسم الله الرحمن الرحيم

که بگویم و چه بگویم

من و من و چه تاب

و ده و ده است کعبه خلی

لهم ان حجاب زوای

یو بیستان بستان

ایده عجب سپین جلال

چهل و زلف و پناه دنی

و عشق چه ملک جهان کن

و عشق چه ملک جهان کن

و عشق چه ملک جهان کن

و عشق چه ملک جهان کن

و عشق چه ملک جهان کن

طهران حکم

آشنا که نه بنوعین

یو و ده و ده است کعبه خلی

که خلی و ده است کعبه خلی

ایده عجب سپین جلال

خیزی چندی بر کمان

مهری سپید ران

روغی در دل نهایی کن

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

جهان وار نور کن

مهری سپید ران

صورت ملیان دور کن

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

مهری سپید ران

لَوْ أَنَّ مَا فِي زَيْدٍ

أَمَدَ لَوَانَدَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ

أَكْبَرُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ

عَنِ عِيَالِهِ

غُرَى قَرَبِ الْبَيْتِ

شَادِمٍ حَسْبِ الْوَدِينِ

لَوْ أَنَّ مَا فِي زَيْدٍ

نَسْتَأْجِزُهُ كَلَامًا

بِأَيِّهِ نَزَّ وَاللَّحْمُ

وَالنَّاسُ بِكَيْلِ نَصِيحَةٍ

وَالنَّاسُ نَوَازِيحُ

كُلُّ نَبِيلٍ نَوَازِيحُ

مَا جَدَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ

وَأَجَلَ الْأَوَّلِ طَوْعِي وَكَفَى

چربی یارخه نویخته کیه

د حق چاریت این پندیده	رخ هفت پرینده
اس هم و هفت وطنه	آلله غیر مسلم بود
د حق پر لاری پندیده	و دنیا چاری فالیه
کله بر کیم دلی پرینده	کد شاه په کیل دین دی
ته غیرت غر پر کنیزده	هفت یو کوی پندونه
باری غیر مین پرینده	تو دنیا تر که وینیه
ته بز پر کنش عشق حال کنیز	نعمه بدای خودن جازیه

عیب که دچان و نی

کرن خان میخبر پر کلام لیزه

تراک وجودی پراسی کن	فارغی کره
د وحدت پملک بند دی کیم	کد جان ملک و یوت
ته دیقین پر رویتای کن	کمان تیره تیارده

چون دند و غلظت کما هم با او با او

و غفلت پتیاں پندی از غلظت غلظت کما

غریب از غلظت کما

احمد ترک از غلظت کما

قهار شها کون ن با غلبه در شوق

بود عشق منی پغان لوی ملک بیا غلبه

پیشق یحیی لونی شوی بیکانه غلظت کما

خوار از غلظت کما خوار شوی

بوار هست پر پله آوی خورشید جازده از غلظت کما

جهان و امیر که غلظت کما

کات کات کینه دکن مجز و نسیم

ستا مجز و نسیم کما

نسخہ بنی شیطان کنہ ہندی توبہ لہجین
 پہ لوی پوری تک پہ کین کچھ گنہ گن
 وکبر کا سہ منکون توبہ وکبر لائین
 وشیطان خیر خبر مہ کر اور دی لکین

باب

غیر واپ غیر دین

لاشان نفی کرہ اثبات ہلہ پستی کر
 حق بیعتی وہ تہ دغہ غیبتی حتی کر
 تہ الحیلہ مثلہ بی اسم بی مثلہ جاری کر
 بی مثلہ بی وین تہ پہ سرو مالخواری کر
 کہ مطلب غواری طالب دکامل دامن گیری کر

چہ خدای لوی کری

چہ خدای لوی کری

شان عاشق و نسیم خنک

و عشق یادی تاریک

و ایمان یون کارگر

نور و وحدت یکرنگون

ته دزد مت خارگر

ارواح بروح بیدارگر

که یار غواهی

دلفن بند و نوارگر

پر گل جهان دی غویان

دی لاله نمر بر اخلان

خینون دی لا پینالان

و وی د سر عقل خود

په گمان یه ایمان

بهنو پریا و کریم

که صورت بند به خط

و غفلت قوه تیاه و

که ایمان پورغانی شوی

و تازنه تل میخانه دی

که زهره لزمه غواهی

نور محمد دی خلیلی

و علم یون قوه شبه و

جهان واهی لنوع

و شیطان په نفوسه درو

د یقین باند شبه و

نور چه وی پدر با کبر در یاب خیل موج زلی
 کس بهیری ترا سبک موج خیل در یاب زلی
 تجلی رنگ برنگ فیضی چه لدر یاب ندی و لی
 نور تو کمال دنی دی و وحدت پر مملکی
 چندی ز غرغون کن بیاله آفتی ساقی

و نور صفت چارده

له محبت خدای

نون و سیر صورت و نون و و نحو
 نون نور اقل و صورت تکی نون کرم
 پستال بن هف نون خشوک غم و ندی می شو
 نون په لیس وید و صورت ایس و می شو
 له امر ارواح داغی په بوستان د نون که تا کا
 نور پیداشوی د اقل و مت مواه لندا

فان احمد لغزه پوه شوم
اوس شاکرم ته پښتيا

يکانه مثل يکانه	و وحدت يکانه
احل شاع يکانه	صفات لعل شاع
دای خوي خود کونه	دو کانه بلالت يدي
معرفت ي نه کانه	صفات ذات خوي
تسلسل زبانه	بيرون لده
صباح لده يکانه	نن ي نوم زمانه
نصوريه زمانه	دهر برقرار دي
شوفاني نوري نام و نه	زمانه متع نوم له شي
چ شني نوي نه هره	حله پښي بود نرلي
فاني بشي بد بصفت	زمانه هر فاني شته
احمد پنده پوه يکانه	په دل خپل پوه يدي

که خیمه عورتیم می برد

که خیمه عورتیم می برد

خیمه عورتیم می برد

خیمه عورتیم می برد

چو کمان لمیانه دود

چو کمان لمیانه دود

که که غنچه دلا

که که غنچه دلا

وصال عرف و کنه

وصال عرف و کنه

چو بصال ذیال کونیم

چو بصال ذیال کونیم

چو بلبل ووزیر بیک

چو بلبل ووزیر بیک

سینه پان سترکی بر نه

سینه پان سترکی بر نه

چو بصال ذیال کونیم

چو بصال ذیال کونیم

که در دست عرویم

که در دست عرویم

پد نیال کونیم

چو بصال ذیال کونیم

بصورت کبوتر خندان

بصورت کبوتر خندان

خون که شربت است لایق	کنز به اصل است لایق
من شکر است طاهر لایق	چون کبریا و شکر لایق
و سکه اصلی و یار لایق	چه باصل کی باقی لایق
دخالت تیار لایق	که فدا می نور ظلال لایق
نه آشنای لره یک خم	دام نشسته چه دانی
که عشق به میخانه یم	و کن به بجانم

رب نه هغه شاد کلام

خوشن که احشاء و دانی

اراده و کبر	اعلیٰ حقیر کبر
قد رت می و کون	له نیت هست بنگار کن
مست به نیت و شیشه	که هستی در بنگار کن
داده اصل له بود	نن حله و او عد کبر
مخن تا قرب الیه	فهم به لایق و کبر

که فصلی بایه دی نه بر نژاد و راجه کړه

که فصلی بایه دی د حق و لور ته اړده کړه

احسان و نه وکړه

چه مستاخت چا جوړ کړه

په کبر و دی نه هر چا ورن خبره دی

د نه ساته لعین و کد صاف د زهره و فتره دی

ستا څخه حجت نشته چه دا غلی بیع خبره دی

د رسول حکومته نفرونه جمع نه منی کافر دی

د عشق پلار یی درومه بی عشق لوی خطر دی

که شهامین حبیل العبدی ولی شپاشت په تل نغری

غیر تنک ناصر دین که د وحدت هر څه خبری

د عشق خبر نه یی چه بی مثل جوس کوثری

که پلار یی خبر نشی په پرېکړی سحر سحر دی

عجب خود مشاهده بر او کوزی بنایت

به قدر سواد استاده و خواهی قدر عقل خود

دشمنه و نور که له جلب

هم به دفع ذلت به عجب کن عجب

نه عجب تر و است یونیزده خماریت

به حسن دشمنه بدستی لطلب

مخبر پیچ پشته خالون ورته چوی مین ذبوت

پرداسوی خشکرون پری یینی پلا داعون

دشمنه و کین له لرمون

که پزیرم ارمانون ارمان نه نشی لاسونه

دولت و ستاد خویونه چه میخ نکه دوز کانونه

دشمنه و کین له لرمون

سپین خوله دوا و به سپین خا برون شکلا و

مدقب بغري طاهره چهل لاله و سلطان

عجب راغله چنلر کلاه

که هر خورم مين قوتيه نه ادا هم کورنه خوب

مين ساکن لک چوب پادشاه و نه نمره خوب

آخر پاته دنيا کوب

من يار حشما يويو و و زره شما

خشو روزگار حشما عشق يويو و به کار حشما

عجب دن دي حصار حشما

بحمد يحدري او فخره و ب خبر دي

ماسوي خنکوي يار هغه دي نه ميکوي

عنيه و مينوله اختري

زده يد رسالت پيوست نيك ناموري پريني

ن د بخير که نکریم مينه دي د زره کون

وابه نوم و دژدنه ~~شکسته~~

یو عجیب اشعار دي د میوندی و چار دي
و سکه صفت دیار دي چه د اوس پر کوکار دي

د نره مشه پیغم

د یاد زلف قادر دي د میوندی و زمار دي
غوریدک یی پر خاړ دي عجب تور یی د خمار دي

عالم بشری لهم

بلبل په چار دي و میدی په سحر دي
مین پر لاله زار دي بیکانه لیاړ خوار دي

خوک پیا ن مشه پیغم

چه بزب و ایشلی بیاړ دي خشو که پاکو کار دي
په خوله بزب ووشیار دي په تن بیکانه غلظت یار دي

مینه دي کی زیات کم

د یار ستړي ځایه ښو او ښتی تن پر یار دي

جوړ دي کولي د کداری کون د چاپنا تار دي

عاشقي د روغ مشه لرغم

د اوړلي یار دی شې گل سترګي انکار دي

دده تور زلف مار دي خړیدلي موخسار دي

د ساقی لیو مت

هم ی سترګي پر خماري په قلا سر و د چمر څار دي

هم هیکل د چنار دي د عاشقانو په انار دي

منځ چمن خالی د کلونه

که نه کرمینه هر کون بنایت لږ دي

داده د لېږن نازینه بی والک زړه ورینه

احمد ښایسته د خوښ آینه

تاری خړکوي بلبله زړه د وڼ چاوده له کو

خبري له سكه چرخان پري پسته زير ليله

خكه چيناكه توتل

تن سار ديه زير و غل يار دي

موندو كار دي له خوش خواب بيداري

سلك بيل پيچاري

كه زير كو كار دي يار د عشق بيداري

دي ميند پر يار دي خوشو كه پديد خاري

دي كل د لاله زار دي

ديار مينه سكه چه نازك دله سكه

لله داده تان وله چي ياد زير دي دله

مينه بغلاول كه

ديار پين ذه سيم لك ك بيه اويه سيم

كه مرچيت بخله سيم دوي لا مكان مرغيم

... فر احمد و اوسته و اوسته و اوسته ...

کتابچه هم شوی و شب ...

به آخر دوش و دوش ...

ایام و رایت ...

احمد و اوسته ...

چه بکار دینی ...

غوارم بخدای ...

چه همیشه وای ...

راته واک ...

بغم مینه کباب ...

چه یار پس خراب ...

خوبه صبر کرم ...

محم کینه و مارات ...

کرمی و قاتل بی تاملین دمیر

خوله و غنیمت

تل لیل و لیل

هم فراقی و الفیاض

سیر و ابرار و لغات

استی و رواج

خوله و مریم بی باج

عاشق و مرگ و راج

خلاصه نشی و علاج

که خبرش حشام و روح

و غفلت قیام بند و بی

نور به ته بی شیخ

که وینا در باغ و شیخ

اورینتیایل و شیخ

به اصل و خوارته کلخ

دو آشنای غمزه دلفریبیا زهره می و چاه و لولوس
نادان بوی لولوس مگر جسم و زین دیار
گون شای جیواس

زهره دل اویش مسافرین سفرش
کنز بادیه بنه بشرش چو ثبات بیخوش
زهره لمینه مجادیس

ده یار مینه خاص مالک لاجل خلاص
سینه لکن خلاص عشق صاکرم لوص
ای خماد زه موس

عشق لینه فیاض غیر مینه کرم قراض
فیض بوی لریاض خان به خلاص کوی لول
نورت پرینه لخداس

لدنیا مکره اختلاط دادینا فاسیه زبکط

اینکه کجا احتیاج است به یمن و توحید

سور شادمان غلام کی ملاطفت

سینه دزدی نصیبی عظمی به نیر و له می منع کوی عظمی

لحمین و ایسے پو عظمی و اعظمی به خیله کوی پو عظمی

سینه کوبیده نشی بجیتا ط

زیر کوه سامع بقدرت دویه و آفر

پهلای هکده راجع به خبر شیعی لاناغ

احمد شاه روح تانہ غلامی

زیر موخی و کجای اللامع کجای سیری پر بیاسی لاناغ

باد و دکل و خبر او و لاناغ چه دکل و عظمی و سیری لاناغ

احمد شاه پادشاهی لاناغ

پنجبر و ام و شکاف بیوه و یمن و توحید

ال دل دزدی سینه کوی عظمی چه دزدی سینه کوی عظمی

یقین نون بو و زری لغلاف

عقل بو لعل المصرا

که خبر شی لطیف و ز به یقین بر شی تحقیق

هر وینا به دزدی کوی تحقیق خلاص به نشی و نفس طریق

جهان بویی قافدا

یقین دونه دی بی ادک که سیند کوی عین و پاک

هر چاره بی ریالک دزد به نون تمناک

احمد شاه چه دمج لرداک

وارد ای غافل ولی نامت بی بملعل

عمر قافله تله و عمل غله و فتح و کول

شاخان بخواری کوی تیل

بی یار نفس جرم ولی نانی بی نکام

یاد کمره لدا م ییاد کمره خنل خوشنم

دله زنده مشاييد ارام

که خبرش بیدن ز به کل دی له چن
که مشکی دو نهي چه خبرش بیدن

پت ندي کل اندام

کل د ز به خلوت وو داخلوت د نفوس وو

کدره نخت داشت اشارت ي معرفت
شاه که خبرش لدوام

ده نفس غوله مکن ابله حیل مقصود غوار کمره
خان باس و نفس له خه د عمر لا و کوشه

خه امید کوی تر که

د دنیا عمر تیر يي قاتل يي موسی يي

که نادره پلا ناز يي حشرین عمر تیر يي

شاه مقصود غوار کمره

دجریں قطار نہ کیڑی پڑی می او لکڑی

مین شبہ بیلیری زہ میتہ نہ سہیری

د فراق اوینی تو پیری

شاہ دیلتون خن خنری

اَافِزِ اَصْنَفٍ وَكَاتِبٍ وَكَاتِبَةٍ وَكَاتِبَةٍ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

يَوْمَ حَمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اٰمِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

وَمَنْ رَاخْتَمَ بِهٖ فَرِيْقًا مِنْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ
اَوْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ اَوْ اُمَّةٍ

فَرَاغَ سَبِيْحَةٍ

زَيْنُ الدِّينِ

110 Sheets.

